

Wat is er toch met jullie aan de hand in Nederland?

Over de gevolgen van hiërarchisch denken

Elze

te Winkel

Een kritisch onderzoek naar de pijlers van de vrije markt.

||

In dit boek wordt aangetoond dat communicatieve, educatieve, economische en bureaucratische pesterijen van de conformist-en-elite van de vrije markt opvallende overeenkomsten vertonen met de Sovjet Unie die kritische mensen [klokkenluiders] oppakten en opsloten in psychiatrische inrichtingen, zoals een documentaire op 11-12-02 op Ned. 3 liet zien. Naast de Sovjet methode blijkt er nog een andere manier te zijn om kritische mensen monddood te maken en zodanig te pesten en isoleren dat hun geestelijke en lichamelijke gezondheid en relationele en economische positie ziekelijk onderuit wordt gehaald en uitgeschakeld:

||

De Nederlandse methode.

Inhoud

1. De Nederlandse methode

2. Het vrije marktrecept

- 2.1 Kansrijk in de vrije markt
- 2.2 Kansarm in de vrije markt
- 2.3 Het gezin in de vrije markt
- 2.4 Baas boven baas

3. De hiërarchie

- 3.1 Het karakter van de hiërarchie
- 3.2 Goddelijk elitair
- 3.3 Elitaire vrouwen
- 3.2 Gebakken lucht

4. De ondergang van een beschaving

- 4.1 De gewetenloze markt
- 4.2 De wraakzuchtige markt
- 4.3 Wat is er toch met jullie aan de hand in Nederland
- 4.4 Ziek, zieker, ziekt

5. Het politiek bedrijf

- 5.1 Ambtenaren, managers en het politiek beleid
- 5.2 Bedrijfsleven, politiek en besluitvorming
- 5.3 Hiërarchische politiek
- 5.4 Politieke ontwikkelingen

6. De gevolgen

1 De Nederlandse methode

Iedereen onzichtbaar en geluidloos onder het maaiveld en een select aantal, met Macht, Aanzien en Kennis van Geld getooide, witte blanke mannen [en hier en daar een vrouw en allochtoon voor de jeugd en de illusie van gelijkwaardigheid] daarboven om de massa – met een democratisch appeltje voor de illusie van inspraak en zeggenschap en economische en cultuur-politieke sancties als je niet precies kiest en handelt conform de verwachtingen van de uitverkorenen – kritiekloos, volgzaam en conformistisch onder de patriarchale duim te houden. Dat is, kort samengevat, de Nederlandse methode om de zaak rustig te houden en iedereen op een door het familiebedrijf aangewezen plaats.

Het gevolg is een conformistische maatschappij vol MAKke schapen die alles van stal halen om het aanzien van de uitverkorenen zo te aanbidden dat ze én economisch naar hun [orgel]pijpen dansen én de massa met veel kennis een toontje lager kunnen laten zingen, én vijandschap zetten tegen al diegenen die voor het zingen de kerk uit zijn of er überhaupt niet in komen of gekomen zijn. [Zie Bijbel, Genesis 3:15].

Met andere woorden, ook al doet Nederland uiterlijk anders vermoeden, zeker als je dit vergelijkt met de wereld elders, een kritisch analyserende opstelling ten aanzien van de Nederlandse cultuur/methode wordt je niet alleen niet in dank afgenomen, het roept door de jaren heen ook steeds weer zeer felle reacties op. Met name kritiek op de familiale, educatieve, economische en politieke volgzaamheid en de manier waarop dit in de maatschappij tot negatieve en kostbare consequenties leidt, moet het ontgelden. Nu, anno 2003 lijken kritische geluiden zelfs meer taboe dan ooit tevoren. De manier waarop de vrije markt mannen en vrouwen beperkt in hun mogelijk-

heden tot persoonlijke standpunten, keuzes en ontwikkelingen en de [non]-verbale en familie-bedrijfs-politieke manier waarop zij mensen en groepen tegen elkaar uitspeelt roept grote afkeer op bij al diegenen die humane rechtvaardigheid tot uitgangspunt voor hun denken en doen hebben gemaakt. Ook al betalen ze er een prijs voor. Want handelen op basis van humane rechtvaardig leiderschap en dienstbaarheid gaat je niet in de koude kleren zitten. Laat staan als je daar kritisch onderzoek naar doet.

Ik kan erover meepraten. Mijn onderzoek naar de invloed van het management op cultuur en klanttevredenheid en mijn visie over de rol van P&Oer, heeft tijdens mijn HBO-studie [1996-1999] ook tot de nodige weerstanden geleid. Niet alleen vanwege het feit dat ik het lef had om een kritisch onderzoek in te stellen naar de voorwaarden voor een goed management in het algemeen en die van QtecQ [kort daarvoor bekend als Holec Projects, en voor zijn faillissement en overname door Strukton en Imtech een volle dochter van Begemann] in het bijzonder, maar ook dat mijn stelling was dat een P&Oer een onafhankelijke opstelling dient te hebben ten opzichte van management en personeel. En dat ik [met argumenten] het woord klant- of personeeltevredenheid gebruikte in plaats van het woord klantgericht of klantvriendelijk. Het leidde tot grote irritatie en discussie binnen de opleiding en op de werkplek en elders. Ik maakte maar slapende leiders en medewerkers wakker.

Klantgericht werken of klantvriendelijk gedrag vertonen naar klant of personeel wil immers niet zeggen dat het personeel of de klant tevreden is. Want dat is niet de bedoeling in een door uitverkorenen geleid maailand. Die wil maar één tevreden klant, de koning-in. De rest moet niet zeuren. En o wee als je daar kritiek op hebt. Krijg je het hele conformistenveld over je heen. En die is pas tevreden als de koning-in tevreden is. En die is pas tevreden als, onder leiding van de vriendjespolitiek spelende overheid, Macht, Aanzien, en Kennis van Geldzaken veel privileges krijgt in Nederland. Zoveel dat uitverkoren personen en bedrijven jarenlang hun [bouw- en anderen] frauderende gang kunnen gaan. Het conformistenveld, uit vriendjespolitieke

overwegingen, hun handelen – als het moet met een onschuldig-vriendelijk gezicht - in een betweterig plaatje verpakken; in ruil voor goddelijke kennis over koninklijke macht, patriarchische geldpiraten en medogenloos aanzien. Met een vriendelijk gezicht collega's, medewerkers en kleine[re] klantjes pesten een nationale sport geworden is. En het vanzelfsprekend is dat je naar boven paait en naar onderen graait en naait.

Vandaar dat ik, naast het stug blijven solliciteren, deze informatie methodisch verwerk in de vorm van een antwoord op de vraag van een Europarlementariër: "Wat is er toch met jullie aan de hand in Nederland?" Het resultaat beschrijf ik hier.

2 Het vrije marktrecept

Wat bezielt iedereen om zo gevoelloos met elkaar om te springen? Mensje pesten, natuurtje pesten, milieutje pesten. Zoals de toenemende gewelddadige afrekeningen in relationele sfeer en het criminele circuit en de toenemende gevallen van opwellinggeweld laten zien. De toenemende bureaucratistische pesterijen, de structurele pesterijen in alle geledingen in onderwijs en bedrijfsleven en het gemak waarmee men weer ten strijde trekt om 'voor een goed doel' mensen te vermoorden. De toenemende milieuvervuiling in industrie en verkeer en de massale slachtingen na de zoveelste epidemie laten zien. Wat is er toch aan de hand in Nederland?

Volgens de rechten van de mens is iedereen gelijkwaardig. Dat is althans het theoretisch uitgangspunt. Alleen staat er niet bij vermeld aan wie de mens gelijkwaardig is. Aan een beest? In de praktijk blijkt de mensheid zich namelijk behoorlijk beestachtig te gedragen. De meeste mensen blijven krampachtig vasthouden aan de historisch vertrouwde zekerheid van hiërarchische rolverdelingen van weleer.

In mijn P&O-scriptie heb ik mensen ingedeeld in A en B. Autoritair gerichte mensen, A-mensen genoemd, die alles naar hun hand willen zetten, die willen beheersen en hiërarchie normaal en onvermijdelijk vinden; die zeggen dat dit een natuurlijk gegeven is waaraan niet valt te ontkomen, dat dit in onze genen zit; die zeggen dat we ergens op de top van de evolutieladder zitten en niet verder meer kunnen; die vinden dat iedereen dat nu maar gewoon moet accepteren. En B-mensen, betrouwbare, betrokken humanisten die de basiswaarden humanistische rechtvaardigheid en respect in hun vaandel dragen en hun eigen belangen waar nodig opzij zetten om rechtvaardig af te stemmen op anderen, op de maatschappij.

En precies daarom zijn A-mensen boos, want B-mensen beweren dat het anders kan, dat we nog niet bovenaan de evolutieladder zitten. Die zien nog een stuk die zij niet meer zien. Of niet meer willen zien, want zeg nou zelf, wat is voor een A-mens nou aantrekkelijker als boven aan de hiërarchische ladder staan? Daarom wil de A-mens ook niets te maken hebben met B-mensen want die bedreigt zijn of haar autonomie, zijn of haar heerschappij. Daarom doet hij of zij krampachtig zijn of haar best om die B-mens onder de duim te houden, te onderdrukken, te liquideren en aan te tonen dat ze ongelijk hebben. Dus gaat hij of zij wanhopig door met pesten. Steeds harder zoals de huidige ontwikkelingen laten zien.

2.1 Kansrijk in de vrije markt

De vrije markt is een economie gebaseerd op zoveel mogelijk geld verdienen en het veilig stellen van eigen belangen. Volgens de grondlegger van de vrije markt, Adam Smith, is eigen belang synoniem aan algemeen belang [zie Bronnen: Somers]. Maar om eigen belangen veilig te kunnen stellen moet je macht hebben. Macht is dan ook een belangrijk hiërarchisch beginsel van de vrije markt. En daarmee begint het gedonder. Want wie is de sterkste. Er ontstaat een elitegroep die geen enkel middel onbeproefd zal laten om haar macht vast te houden. En om dit te bereiken zal zij anderen weer duidelijk moeten maken dat zij sterker zijn. De vrije markt is dan ook een hiërarchiesysteem gebaseerd op intimideren, bluffen en rolgedrag, doen alsof je sterker bent. En vooral: op het creëren van zwakken. Want dat is de meest veilige manier om de macht in handen te kunnen houden. Macht, zoveel mogelijk geld hebben en veilig stellen van eigen belangen zijn de basis ingrediënten voor het vrije markt-recept. De overige ingrediënten van de vrije markt zijn: hiërarchiecultuur, verdeling in kansrijken en kansarmen, geen kritiek op hogeren mogen hebben, buitensluiten van andersdenkenden en een – in een hedendaags jasje gegoten – traditionele rolverdeling tussen man en vrouw.

Een onaantastbare positie is dus het grootste belang van de elite. Daarvoor biedt zij illusies. Illusies van vrijheid, geld en macht in ruil voor werk, veel werk. Maar hoe vrij is vrij als je alleen nog maar met één ding bezig mag zijn. Want die vrijheid bestaat uit werken, werken, en nog eens werken. En verder slapen en af en toe ontspannen; als de baas tenminste geen overwerk in petto heeft. Want de elite houdt de mens illusieworteltjes voor van nog meer macht en aanzien en hoog op de hiërarchische ladder staan. Daarvoor creëert zij hiërarchische lagen. Veel lagen. Zodat er nog harder gewerkt wordt om posities te behouden en een net iets hogere positie te veroveren. Hoe meer lagen des te veiliger de elite zich voelt. Stel je eens voor dat er geen lagen zouden zijn, hoe zou ze dan duidelijk moeten maken dat zij sterker is? Alleen nog economisch? En hoever moet ze dan wel niet gaan? Want ook al heeft de elite zichzelf hoog gelaagd, dan nog moet ze blijven oppassen om niet van haar troon te worden gestoten.

Daarom maakt de elite onder het mom van verdeel en heers dankbaar gebruik van het oeroude jagersspel tussen man en vrouw. Mogen mannen letterlijk en figuurlijk met alle geweld hun machtspositie proberen te handhaven. En net als in het begin van de vorige eeuw en de rest van de historie worden ze gekleineerd als hun machtspositie wordt aangetast. Hitsen ze mannen op om boos te worden op vrouwen die hun teveel evenaren. Net zolang tot ze problemen krijgen met de opmars van onafhankelijke, kritische vrouwen die goed geld verdienen en zorgen tegelijkertijd; die mannen de deur uitzetten als deze niets anders doen dan sneaky kleineren, saboteren en pronken met vrouwelijke kennisveren. Want zo voert de elite koude oorlog om hun jachtterrein te heroveren. Om weer de jager en beschermer van weleer te kunnen zijn. Vandaar misschien die interesse voor klonen; dat een sekte onlangs claimde de eerste gekloonde Eva ter wereld te hebben gebracht. Zekerheidshalve. Voor het geval de gelijkwaardigheid te groot wordt. Want de elite weet als geen ander wat angst is. Er is immers altijd wel iemand die op haar positie aast. De elite is dus een angstig wezen en superwantrouwend, altijd beducht op gevaar. Nou is angst een emotie die sneller dan het verstand signaleert of er gevaar dreigt. Verstand leert je te analyse-

ren wat het gevaar is en hoe je dat het beste kunt aanpakken en wantrouwen is de samenwerking tussen die twee. Mensen die bang zijn houden anderen op een afstand en kijken eerst de kat uit de boom want ons eigen belang is immers in de eerste plaats veiligheid.

Als volgens de elite algemeen belang synoniem is aan eigen belang kunnen we ons dus rustig richten op ons eigen belang. Want als kind al leerden we de bescherming van papa of mama opzoeken om voor onze veiligheid te zorgen. Met andere woorden: we worden goeie maatjes met degene die het sterkst is en doen precies wat hij of zij wil, want alleen zo hebben we niets te vrezen en komen we het beste aan onze trekken. En wie is het sterkste? Precies, de elite. Daarom is wantrouwen voor hogeren taboe. Wantrouwen is immers: angst + denken. Je moet dus niet denken maar doen wat de elite zegt. En bang moet je alleen zijn als je niet denkt en doet wat de elite zegt. Dan móet je zelfs bang zijn. Dus ben je vaak tegelijk wel en niet bang voor je ouders, de meester of de baas. Je weet immers niet altijd precies wat hij of zij wil. Daarom moet je altijd scherp letten op wat de hogere wil en niet denken maar doen, tenzij binnen aangegeven kaders. Want zo heeft de elite altijd gelijk en weten ze het altijd beter. En hebben lageren het altijd gedaan, want dat is de consequentie als je niet voor je eigen veiligheid kunt zorgen. Dan moet je voelen, denken en doen wat de elite wil dat je voelt, denkt en doet.

Als de elite een stapje hoger wil om zeker van haar macht te blijven moet zij een vertrouwensrelatie kweken met haar meerderen. Dus kweekt zij een band, toont respect, kijkt de kunst af en zoekt naar zwakke plekken. En op een gunstig moment slaat zij toe. Maar zij weet ook dat anderen hetzelfde principe kunnen toepassen. Tenzij zij anderen op een afstand kan houden en overbluffen met (schijn)capaciteiten en angst aanjagen. Met onmogelijke voorwaarden en de dreiging van ontslag. Zowel van de ander als door zelf op te stappen. Naar lageren is een ander verhaal. Om lageren op een afstand te houden creëert de elite vertrouwen op afstand. Ondertussen regelt zij allerhande zaken die in haar eigen belang zijn zoals zaken verzwijgen en snel nog een en ander regelen zoals geld, macht, kabinetsbesluiten of plan-

nen die niet door de beugel kunnen. Dat is immers het principe van de vrije markt: hogeren geef je je vertrouwen 'want zij weten wat het beste voor je is', maar lageren moet je wantrouwen en bang zijn is voor de dommen. Want een echte hiërarchist speelt het spel mee, aait de hogere, kweekt vriendjes en trapt onzichtbaar naar beneden.

Met andere woorden: bluffen, manipulaties en rolgedrag vormt het basisgedrag van de vrije markt. Want daarmee kun je anderen afschrikken en laten zien wie de baas is. Tenzij je van je ouders geleerd hebt om voor jezelf op te komen. Of dankzij overlevingsdrang geleerd hebt te zorgen voor je eigen veiligheid. Omdat er geen volwassenen waren die je beschermden. Zodat je zonder mentale steun de sprong in het diepe moest maken. Dan hoef je niet te denken, te voelen of te praten zoals de elite. Dan weet je wel wat angst is, kun je wel wantrouwen. Dan is denken en voelen van jezelf, dan zeg je wat je vindt en doe je wat je denkt dat goed is. Maar je bent wel een bedreiging voor de elite, want je hebt ze door.

Voor de elite vormt de op papier gelijke rechten van man en vrouw geen enkele belemmering om door te gaan met haar machtswellust. De vrouw wordt immers verantwoordelijk gesteld voor de zorgtaken thuis. Zij mag de man daarmee niet belasten op straffe van carrièresancties voor zowel de man als haarzelf. Daarmee houdt de elite de ongelijkheid in stand. Alleen gehoorzaam klonende mannen en vrouwen maken kans op hogere posities. Zo creëert de elite een glazen plafond voor critici, anderslevenden en anti-hiërarchisten. Om hun te verhinderen elitaire machtsposities in te nemen. Mannen en vaders die in deeltijd willen werken kunnen dan ook rekenen op veel tegenwerking. De baas speelt geraffineerd in op de jaloerse reacties van collega's die dit ook wel willen en juicht deze op slinkse wijze [met voordeeltjes en waardering] op tot pesterijen tegen collega's en belachelijk maken van partners en keuzes.

Zo dwingt de elite mensen met uiterste precisie in mannen en vrouwenrollen. Dit gaat heel ver tot kleding, gedrag en uiterlijk toe. Bij de selectie van vrouwen wordt nauwkeurig gelet op jong, mooi en vrouwelijke vrouwen, zo-

wel in kleding als in gedrag. Vrouwen die laten zien veel respect te hebben voor de elite hebben de voorkeur, want deze groep is voor de elite het meest makkelijk charmant te beïnvloeden.

Ook mannen worden aan een uiterlijke toetsteen onderworpen maar bij hen wordt de nadruk gelegd op kleding en gedrag. Zij dienen zich vooral resoluut en krachtig op te stellen maar, afhankelijk van hun positie, wel met het nodige respect voor de elite. Naar vrouwen moeten zij zich vooral beschermend en subtiel kleinerend opstellen. En natuurlijk laten zien dat mannen sterker zijn.

Om de diversiteit aan taken en functies te kunnen vervullen heeft de elite mensen van allerlei slag nodig voor simpele en complexe taken. Daarom creëert zij sterke en zwakke mannen en vrouwen die meer en minder mogen uitvoeren en verdienen. De vrouw wordt zeer nadrukkelijk geroemd om haar zorgende kwaliteiten en krijgt vooral zorgende en ondersteunende functies toebedeeld. Deze mogen eventueel in deeltijd worden gedaan, zodat zij ook haar taken als moeder kan verzorgen. Als de vrouw carrière wil maken wordt zij veelal gedwongen fulltime of meer te werken. Mannen worden vooral geroemd om hun technisch, verstandelijk en wiskundig inzicht. Om deze selectiewens aan jonge mensen op de markt te krijgen is een goed aanbod vanuit het onderwijs noodzakelijk. De elite legt dan ook grote druk op het onderwijs om rekening te houden met hun eisen en dwingt het onderwijs tot het doceren volgens elitaire selectiemethodes.

Om zijn taak specialistisch te kunnen vervullen creëert de elite veel mogelijkheden voor de man; mits hij zich weinig of niet bemoeit met de zorgtaken thuis. De man wordt geacht zo hoog mogelijk in te zetten met een fulltime baan of meer om de economie naar omhoog te drijven ten behoeve van de elite van de vrije markt. Oftewel, ten behoeve van de top van het bedrijfsleven, topambtenaren en de top van politiek en media. Want ook de man is slechts een pion binnen het territorium van de elite. Mannen lijken weliswaar in het voordeel te zijn maar in werkelijkheid hebben bazen en overheden geen enkel respect voor mannen. Zij maken alleen met aai- en snaaigedrag dankbaar gebruik van hun capaciteiten en diensten. Voor de illusie van vrij-

heid, geld en zelf kunnen bepalen wat je wil, laten hiërarchische mannen zich conformistisch intimideren, uitschelden en werken ze zich letterlijk en figuurlijk dood. Of ze moeten het leger in met de dood in hun ogen, alles ter eer en meerdere glorie van de elite.

Kritische en onafhankelijke mensen kan de elite niet gebruiken in de vrije markt. Die zijn een bedreiging. Dat zijn mensen die nadenken en niet bang genoeg zijn. Ze durven anders te zijn terwijl dat alleen is voorbestemd voor de elite. Daarom zijn deze 'lastpakken' een gewild doelwit voor pesterijen en worden ze met veel psychisch geweld in de hoek van de zwakkeren gedumpt.

Door onredelijke selectiemechanismen toe te passen creëert de elite van de vrije markt veel haat, nijd en angst tussen mannen en vrouwen, ouderen en jongeren, onafhankelijken en conformisten en binnen de seksen onderling. Want waar twee honden vechten om een been gaat de derde er gauw mee heen. Door al die concurrentie en oorlogszuchtige haat en wraak kan de elite zich namelijk verheugen op een gigantisch groeiend bedrijfskapitaal. En dus kopen en verkopen ze bedrijven alsof het warme broodjes zijn en manipuleren ze de overheid om maatregelen te nemen om nog groter te groeien als appeltje voor de dorst. In de hoop hun elitaire naam en goddelijke faam in menselijke geschiedenisboeken te kunnen bijschrijven als Verlichtend voorbeeld.

Met andere woorden: de vrije markt blijkt niet zomaar een economie, ze blijkt een recht-van-de-sterkste cultuur die haar bestaansrecht dankt aan angst en dreiging. In de vrije markt is er dan ook veel verborgen angst. Angst om kritiek te hebben op vaders, moeders, bazen en de elite. Angst om anders te zijn. Angst om emoties als boosheid en betrokkenheid te laten zien. Angst om eigen keuzes te maken tegen de stroom in. Maar vooral angst voor sancties van bazen, collega's en familie en vrienden. Angst voor de gevolgen als je ertegen in gaat, want als de elite boos is volgen de anderen immers vanzelf. De Nederlandse cultuur is dan ook een op angst gebaseerde hiërarchiecultuur waar iedereen gelijk moet zijn met de elite aan top. Daarom is de Nederlander innerlijk hoogst elitair en narcistisch maar

uiterlijk gewoon conformistisch.

2.2 Kansarm in de vrije markt

Kansarmen zijn van groot belang voor de elite. Niet alleen voor de macht maar ook om allerhande eenvoudige en vervelende klussen op te knappen, variërend van zorgtaken en vuilopruimers tot bouwvakkers en technici. Bovendien spint de elite economisch goed garen bij het creëren van kansarmen met een schamel loon. Kansarmen vervullen in de vrije markt dan ook een heel eigen rol. Vrouwen zijn handig om de diverse zorgtaken in gezin en maatschappij op te knappen. Allochtonen zijn goed voor het vuile werk en overige taken. Tenminste, zolang er werk is. Degenen die geen werk meer hebben dienen weer zo snel mogelijk op te hoepelen naar het land van herkomst. En gezonde ouderen kunnen mooi allerhande vrijwilligerswerk opknappen in alle takken van de samenleving. Dus wordt iedereen die niet in het hiërarchische plaatje past tot kansarme gebombardeerd. Samen met andere hiërarchisten en het onderwijs zorgt de elite er vervolgens voor dat critici, andersdenkenden en alle anderen die niet in het perfecte plaatje passen, worden geweerd van carrièrekansen; én omgebogen tot kansarme. Zoals:

gescheiden vrouwen die een conflict kregen met hun ex-partner of non-verbaal of verbaal te mondig bleken voor baas, vader en/of andere familieleden en dus voor de elite. Want de elite durft niet wat zij wel durven: onafhankelijk zijn. Deze vrouwen zijn dus tot op zekere hoogte kritisch en mondig. Daarom hebben zij meestal wel de zorg voor de kinderen; zij kunnen immers al meer dan de man. Dus heeft de man daar geen tijd voor volgens de elite, de baas en alle andere hiërarchische volgers. De man moet doorgaan met werken, ontspannen en anderen voor zich laten zorgen. De vrouw moet maar zien hoe ze het regelt met werktijden en zorgtaken. Eigen schuld, dikke bult denkt de elite, had ze maar niet zo onafhankelijk moeten zijn. Had ze ook niet hoeven werken, hoogstens voor wat ondersteunende

en vrouwelijke functies.

allochtonen die een andere manier van leven en kijk op onze samenleving hebben, veelal omdat ze een andere hiërarchiestructuur zijn gewend. Ook zij worden geacht precies aan het eliteplaatje te voldoen. Doen ze dan niet dan heet het dan ze niet voldoende zijn geïntegreerd en moeten ze opsodemieren naar het land van herkomst. En de overheid doet met harde hand een stevige duit in het zakje om het de elitaire vrije markt zoveel mogelijk naar de zin te maken.

gehandicapten die een beperking hebben waar het bedrijfsleven geen zin, tijd of moeite aan wil spenderen omdat dit niet aan de uiterlijke bedrijfsnormen voldoet. Want de elite wil blanke jonge mensen met gladde gelaatstrekken. Gehandicapten vallen daar dus vaak niet onder.

ouderen en critici die vaak een bepaalde mondigheid hebben bereikt doordat ze weten wat het leven te koop heeft. Mondige ouderen en critici laten zich namelijk geen knollen voor citroenen meer verkopen en trappen niet in de holle frases van de elite. Daarom dumpt de elite mondige mensen zo snel als mogelijk, want stel je voor dat ze anderen beïnvloeden en de positie van de elite wordt bedreigd. Met name kritische ouderen worden snel en vakkundig in de hoek van de zwakkere gedreven. Wel hebben ze vaak waardevolle kennis en inzichten waar de elite graag gebruik van maakt. Daarom worden sommige ouderen op een veilige achtergrondpositie gezet, maar wel zodanig dat hun informatie en visie alleen voor de elite toegankelijk is.

zieken, bejaarden en andersdenkenden in welke vorm dan ook, want die zijn al helemaal een gesloten boek voor de elite die graag iedereen over een kam scheert. Het zijn dan ook de gehandicapten, getraumatiseerden, ouderen, dementen, daklozen en andersdenkende en als het aan het kabinet ligt straks ook tal van exWAOers, die een voor het bedrijfsleven niet te aanvaarden handicap vormen voor de vrije markt, een te ver doorgeschoten

groep: of te oud of teveel kneus. Met een steeds selectiever wordende gezondheidszorg waarvan bovendien de hulpverlening geestelijk failliet is hoeft in deze groep dan ook niemand ergens op te rekenen.

En dan de methode.

Omdat in de vrije markt alles wordt bekeken vanuit het kostenbaten mechanisme, kosten uitkeringen te veel geld, want de eerste voorwaarde van de vrije markt is dat iedereen zichzelf in leven moet kunnen houden. De rest van de mensheid is overbodig en past niet in het vrije marktdenken waar eigen belang immers synoniem staat aan het algemeen belang.

De eerste stap is dus om anderen aan te zetten om bovenstaande groepen te ontslaan uit functies waar de elite hen niet vindt passen of in posities te manoeuvreren waar ze monddood kunnen worden gemaakt, dan wel zoveel mogelijk te beperken, te pesten en te isoleren.

De tweede stap is net zolang doorgaan met monddood maken, uitschakelen, pesten en isoleren tot mensen ziek worden en in uitkeringsposities terecht komen. Zo worden ze voorbereid op een kansarme positie.

De derde stap is om ze financieel zodanig uit te kleden dat ze geen positie van betekenis meer kunnen gaan spelen. Ook worden ze zoveel mogelijk geïsoleerd. Degenen die het wagen om contact met hen te hebben worden afgestraft met economische, communicatieve en maatschappelijke sancties. Met name critici en [mondige] ouderen zijn een gewild slachtoffer.

De vierde stap is afhankelijk van het uithoudingsvermogen van mensen: als ze ziek blijven, dood gaan of zelfmoord plegen hoeft de elite niets zelf meer te doen. Zo niet, dan worden ze ofwel permanent in de bijstand gedumpt en opgescheept met slechte woonvoorzieningen en veel financiële en andere pesterijen. Of ze worden 'herzien', krijgen een 'heropvoeding' in hiërarchie en onschadelijke posities waar ze vervolgens met de grootst mogelijke minachting 'bruikbaar gemaakt' worden voor de rotklussen van de elite. De functies waar ze geschikt voor worden gemaakt, worden afgestemd op geslacht, leeftijd, ras en gezondheid.

Allemaal omdat dit de machtswellust en hebzucht van de elite van de vrije markt het beste uitkomt. En waag het niet om kritisch naar de elite te zijn. Waag het niet om je niet conform het elitaire denken van de vrije markt te gedragen. Waag het niet om anders te zijn dan de conformistische een-pot-nat elite. Voor je het weet sta je aan de rand van de elitaire samenleving van de vrije markt.

Eigenlijk zouden degenen die op kosten van de staat leven zo snel mogelijk dood moeten gaan. Liefst zonder al te veel medische kosten. Of moeten 'oprotten' naar het land van herkomst als ze niet meer werken of welkom zijn, denkt de vrije marktelite. Dus juicht zij de conformist op om de vluchteling terug te jagen naar zijn of haar geboorteland, de dood of marteling of wat dan ook tegemoet, waar soortgelijke elitairen soortgelijk elitetrucjes uithalen. Plegen ze zelfmoord door de dreiging van te worden teruggestuurd? De elite [van beide landen] denkt opgelucht, gelukkig, weer een lastpost minder.

Ook lang leven past niet in het vrije marktplateau. Want hoewel mensen steeds langer leven past het vroege doodgaan van veel mannen [en tegenwoordig ook steeds meer vrouwen], precies in het systeem van de vrije markt. Je bent immers alleen maar goed als je je doodwerkt. Dus werk net zolang tot je er dood bij neervalt. Voor de elite leeft een conformist om te werken, niet andersom. En wie stout is krijgt de roe.

De praktijk laat zien dat pestereien en isolatie hiervoor uitstekende en ongrijpbare strafmiddelen blijken te zijn. Want mensen die stelselmatig worden gepest en geïsoleerd op grond van opvattingen, geslacht of cultuur lopen meer risico's voor stress, trauma's en ziektes. De gevolgen zijn niet alleen hartaanvallen, een ongezonde leefwijze of levensmoeheid, maar ook tal van andere kwalen. En anders helpt de elitaire gezondheidszorg met veel misers, medicijnfraude, of nalatigheid wel een handje. En wie doet je wat niet-waar? Iedereen is immers bang voor zijn maatschappelijke hachie.

2.3 Het gezin in de vrije markt

Het motto van de elite van de vrije markt is: hoe harder je werkt des te meer je verdient. Met andere woorden, alleen de elite van de vrije markt werkt hard, de rest maakt er een potje van of zit duimen te draaien. Dus of je nu in de zorg zit, op kantoor of als simpele ambtenaar, je werkt nooit hard genoeg, volgens de elite van de vrije markt. Daarom heeft de elite op alle fronten meer rechten, althans volgens de elite. En dus zijn de topmanagers in 2002 weer 8,5 procent rijker geworden. De jaren daarvoor was dit ook al 14 en 13 procent [Volkskrant 8-6-02]. Daarom is rijkdom het ideaalbeeld van de massa. Hoe kun je laten zien dat je hard gewerkt hebt? Door op een makkelijke manier snel rijk te worden en de blits te maken in macht en media.

Laat ik nou onlangs ergens gelezen hebben [ik weet niet meer waar] dat mannen meer willen trouwen. Niet moeilijk te raden waarom. Het geeft immers zekerheid, status, geld en aanzien. Mits je je hiërarchisch opstelt natuurlijk want de vrije marktelite zet haar machtsstrijd door tot in de gezinnen. Mannen worden door de elite, en daardoor door de rest, pas serieus genomen als ze zorgen dat ze, hoe dan ook, altijd gelijk krijgen. Dus juint ze mannen op om het 'goede' voorbeeld te geven door hard te werken om veel geld te verdienen. 'Voor het gezin', zegt ze erbij want geen betere verzekering voor elitaire belangen dan het hiërarchische gezin. Daar kan de man zich immers afreageren als hij teveel kritiek en gezeur kreeg van de baas. En omdat de hogere altijd gelijk heeft en geen kritiek mag hebben mag de rest van het gezin niet zeuren want dat zijn de elitaire regels van de vrije markt. Dus zet de elite bazen, collega's, vaders en niet te vergeten de media aan om zich toch maar vooral te bemoeien met de hiërarchie in het gezin en de jonge vader veel aandacht en aanzien te geven. Zodat hij zich meer waard gaat voelen dan zijn partner maar minder dan de elite, zijn vader en de baas.

Onderzoekers van de Virginia Commonwealth University [Gelderlander 12-10-02] ontdekten inderdaad dat getrouwde mannen harder werken en daardoor meer verdienen dan alleenstaanden.

Kortom, de invloed van de elite van de vrije markt is groot. Vooral op de man. Met een gunstige loopbaan als lokkertje in het vooruitzicht wordt de hiërarchie in stand gehouden; het enige wat telt is aanzien. Met veel geld, bezit en invloed. En 'goed' voorbeeld doet 'goed' volgen: thuis en in het onderwijs leren kinderen niet te denken maar na te doen. Als de conformistische vader die alles doet wat de elite wil wel te verstaan. En kritiekloos volgt weer een generatie het voetspoor van geld- en aanzienverslavende elitevaders. Hoewel, kritiekloos?

De meeste relatieconflicten vinden zijn oorzaak in de hiërarchie. Tegen die enorme druk uit de omgeving zijn namelijk maar weinigen bestand. De eliteverslaafden in de persoonlijke en zakelijke omgeving helpen gelijkwaardige relaties namelijk binnen de kortste keren vakkundig om zeep. Ter eer en meerdere glorie van de elite die steeds openlijker haar triomf viert als de zoveelste onafhankelijk denkende vrouw in de positie van zwakkere kan worden gedumpt. En dan klagen mannen ook nog dat er binnen relaties steeds minder gevreeën wordt. Denken ze nu echt dat het nog leuk is om te vrijen met partners die eliteverslaafd zijn? Die je niet serieus nemen en beschouwen als gelijke? Je zin houdt vanzelf op als er geen wederzijds respect en humane betrokkenheid is, dat heeft met drukte niets te maken. Tenzij je [al teveel] begrip hebt voor een partner die doodsbang is voor de sancties van buitengesloten worden door vader, baas, omgeving en elite. Tenzij je [al teveel] begrip hebt voor een partner die alleen thuis de humaniteit zoveel mogelijk in stand probeert te houden. Want veel mensen durven alleen stiekem hun sociale en betrokken kanten te laten zien. Tot je geduld op is en je vindt dat de man nou eindelijk maar eens open en bloot voor zijn mening uit moet komen. Tot je geduld op is en je vindt dat de vrouw nou eindelijk maar eens open en bloot haar capaciteiten moet laten zien.

De vrije markt elite kan van succes spreken. Kassa zegt de elite van de vrije markt. Want veel relaties houden niet lang stand. Voor je het weet lijdt er weer een nieuwe generatie onder het juk van aan de elite conformerende ouders, met als gevolg: huiselijke conflicten, elkaars leven tot een hel maken of fatalistisch een uitzichtloos bestaan leiden en trauma's thuis, op school,

op het werk en op straat.

Nee, zo makkelijk is het niet, hiërarchische gehoorzaamheid aan de elite van de vrije markt. De prijs wordt conformistisch betaald. Want wat de een moet, moet de ander ook; iedereen worstelt ermee. Je mag immers alleen lagere bekritisieren. Zie dat maar eens voor elkaar te krijgen, denkt menig man en vader, als hij de zoveelste strijd voert met een onafhankelijke partner en dito kinderen. Want dat is het nadeel van de hiërarchie; je hebt altijd oorlog en strijd wie waarover de baas is. Dat is het lot van de hiërarchist, de vrije marktelite zet mensen aan tot elitair gedrag, tweedracht, haat en onderdrukken. Tot in de gezinnen. Op 15-3-03 kreeg premier Balkenende in Tweevandaag het advies dat hij thuis maar goed moest oefenen met leiding geven. 'Ach ja, dat hoort er nou eenmaal bij', zegt de hiërarchist gelaten.

Amerikaans onderzoek toont aan dat kinderen die al vroeg buitenshuis worden opgevangen, later problemen kunnen gaan vertonen. Dat is een kolfje naar de elitehand. Laat moeder maar weer gauw hele dagen thuis zijn voor de kinderen, 'de roep om eerherstel voor de fulltime moeder' [Volkskrant 16-3-02] past immers uitstekend in het elitaire denken van de vrije markt. Mw. M. Walraven, hoogleraar Ontwikkelingspsychologie aan de Universiteit van Nijmegen pleit voor onderzoek in Nederland [Volkskrant 2-3-02]. Wat voor onderzoek? Hoeveel problemen kinderen hebben en hoeveel probleemkinderen wij in Nederland hebben? Daar hoeft je toch geen onderzoek naar te doen. Dat weet een kind. Maar hoe komt dat?

Want niemand piekert erover om onderzoek te doen naar de invloed van vaders. Niemand vraagt zich af wat de invloed van vaders conformistische gedrag is op de kinderen. En nog veel belangrijker, van zijn letterlijke en figuurlijke afwezigheid. Niemand wil weten wat de invloed is van vaders selectieve gedrag. Niemand kijkt naar de gevolgen van narcistische vaders die willen doen waar ze zin in hebben en fulltime afwezig willen zijn. Niemand kijkt wat het maatschappelijk effect is als vaders op elitaire benen gaan staan bij kritiek. Niemand denkt erover na wat de consequenties zijn voor kinderen als ze meekrijgen dat moeders tweederangs burgers zijn.

En wat te denken van het voorbeeld van ouders die niet tegen grootouders,

bazen en omgeving durven in te gaan omdat ze anders bang zijn niet voor vol te worden aangezien? Dat ouders niet gewoon doen wat hun verstand hen ingeeft: naast een deeltijdbaan, zorgverantwoordelijkheid oppakken en genieten van het leven en gezin. Niet tijdelijk, maar blijvend. Ineens blijkt iedereen van links tot rechts en hoog tot laag het vurig eens te zijn met de principes van de vrije markt. Ineens blijkt eigen belang synoniem aan algemeen belang. Ineens wil de hiërarchist alleen nog delen met de elite van de vrije markt. Delen? Ja, eigen belangen. Aanzien, macht, geld, verslaving.....

Op 23-12-02 zag ik in het programma lijst 0 van BNN een stukje van het gesprek met demissionair premier Balkenende. Hem wordt onder meer gevraagd of hij ook boodschappen doet. Hij reageert heel verbaasd met: 'boodschappen?' Op een toon van: 'waar héb je het over'. Meteen daarna antwoordt hij dat hij wel erg druk is maar zijn dochtertje meeneemt, als hij boodschappen doet. Dat hij dan graag een praatje maakt met deze en gene. Werk en zorg zijn duidelijk strikt gescheiden taken in huize Balkenende. De premier heeft zijn elitelesje geleerd: hij heeft geen tijd voor zorgtaken.

2.4 Baas boven baas

De vrije markt bestaat en daarmee het veilig stellen van eigen belangen. Van je familie moet je het hebben. Of dat nu je thuis of je werkfamilie is. En de topmanager adviseert. Vanuit eigen belangen. En vader en de baas luisteren. Want ze hebben niet de kennis maar wel hun eigen belangen.

De baas, premier of vader neemt beslissingen op grond van het advies van zijn adviseurs en het gedrag van zijn concurrenten. En één van die adviseurs is zijn vader en één van die adviseurs is zijn vrouw. Omdat hij de specialistische kennis of routine niet [meer] heeft. Omdat hij afhankelijk is van de kennis en ervaring van anderen. Over de aanpak van emoties, of gezinsmanagement en opvoeden. Over de aanpak van de economie, van organisatie management en specialismen. Maar omdat altijd vermeden moet wor-

den dat zaken algemeen belang zouden kunnen worden in plaats van het eigen belang van de baas, of dat de lagere beter zou kunnen worden dan de hogere, wordt alleen gewenste adviezen gegeven en gewenste beslissingen genomen. Adviseurs zijn daar een kei in. Als je niet zo'n adviseur bent, ben je een loser in de hiërarchie.

Daarom hebben adviseurs wel degelijk invloed. Mits ze elitair en hiërarchisch zijn. Dat weten vrouwen die hun eerste kind krijgen maar al te goed. Want ook hier waait de elitaire wind van de vrije markt die geen kritiek accepteert en het beter doen dan anderen als indirecte kritiek beschouwen. Daarom krijgen niet alleen bazen, politici en vaders, maar ook vrouwen te maken met allerhande deskundige adviseurs in de vorm van oma's, opa's en wat dies meer zij. Daarom hoort iedere hiërarchist een topmanager en topadviseur te zijn. Zowel, vader, de baas als de hiërarchische vrouw thuis moet zich presenteren alsof ze 'alles' weten. En wat ze niet weten moeten ze zich laten adviseren. Maar alleen door hiërarchische deskundigen. Want de humanen onder ons zullen nooit deskundig heten, al weten ze het nog zo goed. Tenzij zij hiërarchisch geworden zijn, want zo gaat dat in de hiërarchie van de vrije markt.

De baas heeft besloten. Hij wil niets weten van deeltijdwerk, allochtonen, gehandicapten, langdurig werklozen, ouderen en critici in dienst. Die zijn niet goed genoeg. Die passen niet in de belangenstrategie van de elite van de vrije markt. Ook als dat nadelig uitpakt. De elite van de vrije markt heeft immers andere belangen. Daarom luistert ze alleen maar naar adviseurs die de gewenste adviezen geven. Dus weten die het beter want zij worden betaald om de dingen te zeggen die de baas van de vrije markt wenst. Want je hebt alleen succes als je zegt wat je moet zeggen, adviseert wat je moet adviseren en je gedraagt zoals de elite van de vrije markt wil dat je je moet gedragen.

De baas zegt. Op advies van. In opdracht van. Rekening houdend met de elite van de vrije markt die gericht is om de mens zoveel mogelijk te laten werken, in ruil voor een baan en geld. Omdat de concurrentie elders in de wereld dat zegt. Die hetzelfde zegt tegen haar medewerkers, die op zijn of

haar beurt weer..... Omdat hun vader dat zei, hun moeder dat zei. Alles in ruil voor de illusie van macht, onafhankelijkheid en anderen kunnen dicteren wat jouw is gedicteerd. Voor de illusie van vrijheid en zelf kunnen bepalen wat je wil. Een vrijheid van werken, werken, en nog eens werken. En verder slapen en af en toe ontspannen; als de baas het toestaat tenminste. Die vrijheid. Met het illusieworteltje van nog meer macht en aanzien en hoog op de hiërarchische familieladder staan. Hoe vrij is vrij als je van vroeg tot laat maar met één ding bezig mag zijn. En wie maakt zich nog druk om de voorwaarden?

De baas, politicus of ouder is dankbaar voor adviseurs die hun plannen laten opknappen door ambtenaren, medewerkers en anderen. Want de baas krijgt het aanzien en de hiërarchische plaats. Iedereen mag doen wat ie zelf wil totdat van hogerhand wordt ingegrepen, zegt de baas, de minister en de ouder. Maar wat als de prijs van het advies verkeerd was, als de baas niet goed geluisterd heeft, niet goed heeft nagedacht? Als er onnodige slachtoffers zijn gevallen, als er onnodig geld is verspild en de samenleving naar de knoppen gaat? Wat is die aantrekkelijke vrijheid van je gevoel volgen waard als je moet betalen met de voortdurende angst voor ingrijpen en sancties?

Mijn belang komt eerst zegt de koningin, de premier, de baas, zeggen de ouders. En wat als hun belang in wezen nu alleen de goedkeuring en bewondering is van hun familie en de omgeving? Als hun belang alleen is om zolang mogelijk hun huidige positie vast te houden en tijd te rekken om beslissingen door te drukken? Als het belang van de adviseur alleen maar gaat om de boel naar elites hand te zetten en onvolkomenheden uit het verleden toe te dekken? Als het belang alleen je positie is, het erbij horen, het niet gepest worden, als het gewoon pure, onvervalste angst is? Is dat niet het werkelijke geheim van de ambtenaar [zie bronnen: Dick Houwaart], de premier of de hiërarchische man of vrouw?

De vrijheid van doen wat je zelf wil totdat ingegrepen wordt heeft zijn keerzijde. Want in de vrije markt is maar één manier van denken mogelijk: eigen belang eerst. Werkelijke vrijheid van voelen, denken en doen is een illusie in een hiërarchische samenleving. Want eigen belang staat voor korte termijn

denken. Voor selectieve beslissingen. Voor opklimmen op hiërarchische ladders. Maar wie hoog klimt kan diep vallen.

3 De hiërarchie

De hiërarchie is gebouwd op de recht-van-de-sterkste-erfenis van onze oervaders. Op het waanidee dat mannen meer privileges en rechten hebben dan vrouwen en een kleine elitegroep de meeste rechten heeft. Meer recht op informatie, kennis, geld, invloed, contacten, hulp, respect en gewoontes. Meer recht om dit af te dwingen als ze dit meerpercentage niet krijgen. Zij is gebouwd op het waanidee dat kansrijken altijd gelijk hebben en kansarmen altijd ongelijk. De opvattingen over hiërarchie en humanistische gelijkwaardigheid zijn dan ook per definitie onverenigbaar. Toch is dat precies wat de Nederlandse samenleving krampachtig probeert te doen.

3.1 Het karakter van de hiërarchie

De Nederlandse hiërarchie kent dankzij haar koloniale verleden een uitvoerig, ongeschreven kastensysteem. Een vluchtige schets leert ons dat bovenaan het koningshuis staat [ook al valt het koningshuis in theorie onder verantwoordelijkheid van het kabinet]. Daaronder volgt het elitekorps van premier, ministers, commissarissen en adviseurs van koningshuis en kabinet. Daaronder tweede en eerste kamerleden, bekende Nederlanders en kopstukken uit de mediawereld. Dan volgen wetenschappers, specialisten, deskundigen en bedrijfsleiders. Daarna het midden en lager kader van de werkende mens. En tot slot de niet werkende mens. Oftewel, een hiërarchie van zes lagen met de ouderen, niet-betaald-werkenden, daklozen en zieken als zesde laag.

Dit kastensysteem van hiërarchisch gestructureerde lagen, wordt ook op

kleinere schaal doorgevoerd in provincie, steden en dorpen en is onderling zeer hecht met elkaar verweven.

Binnen ieder kaste zijn nauwkeurig omschreven hiërarchische gedragsregels. Met zijn eigen mannelijke elite. Want één ding is in iedere kaste gelijk: mannen hebben meer rechten dan vrouwen. Zelfs door de kasten heen. Daarom hebben we een hiërarchiecultuur. Of elitecultuur, maar dat is hetzelfde.

Het gebruikelijke instrumentarium om deze gedragsregels af te dwingen zijn minachting, kleineren en andere pesterijen. Want in de hiërarchie draait alles om macht en angst aanjagen.

Verder kun je van de ene kaste naar de andere hoppen mits je een persoonlijkheidsverandering ondergaat en praten, denken en doen aanpast aan de nieuwe kaste. Hoe snel dat kan gaan is regelmatig te zien bij plotseling bekend geworden Nederlanders en politici.

Dat zo iets ook in politieke partijen tot een identiteitscrisis kan leiden, hebben PvdA en CDA laten zien. Want tweede kamerleden moeten hiërarchisch reageren willen ze geaccepteerd worden in de derde kaste. Zo niet dan word je met het gebruikelijke pestinstrumentarium geboycot en belachelijk gemaakt. Dus stellen ook steeds meer mensen uit de linkerflank zich steeds hiërarchischer op. Zoals de PvdA die mentaal behoorlijk afhankelijk geworden is van de rijk geworden arbeiderselite van de vijfde kaste en daarom krampachtig hiërarchie en gelijkwaardigheid aan elkaar probeert te puzzelen. En het CDA heeft na jarenlang verdoezelen nu openlijk gekozen voor meelopen met de grootste schreeuwer uit de politiek, de VVD, de partij die al jaar en dag werkelijk aan de touwtjes trekt, dankzij haar invloedrijke aanhang van de topelite van Nederland. Zij conformeert stevig en is inmiddels de christelijke VVD variant. Dus beweert ze nu even gevoelloos als de vrije markt elite dat iedereen in Nederland gelijke kansen krijgt. Ook al zit de werkloze commissaris in een andere kaste dan de werkloze bouwvakker. Ook al weten velen niet hoe snel ze na hun pensioen weer een baantje moeten oppakken om maar niet uit de kaste te vallen. Om maar niet als zesde kaste geklassificeerd, gekleineerd en geminacht te worden. Want in de hiërarchie draait alles om de vraag wie de meeste en invloedrijkste mee-

lopers achter zich weet te krijgen. Wie is de grootste schreeuwer, de meest charismatische figuur of werpt zich op als de hogere omdat hij de zoon of dochter of het bevoorrechte kind is van'. Wie wint? Want er kan er maar één de sterkste zijn. En als de één gewonnen heeft staat er weer een ander klaar om het gevecht over te nemen, want zo gaat dat in een hiërarchiecultuur.

3.2 Goddelijk elitair

Joden, christenen, moslims en de elite van de vrije markt hebben al heel wat oorlogen gevoerd in hun strijd om het recht van de sterkste. Kijken naar overeenkomsten doen ze liever niet. Ik wel. Want zowel Joden, christenen als moslims zeggen van dezelfde voorouders af te stammen: Adam en Eva. Met hun 19 geslachten later geboren nazaten Sara en Abraham als elitekoning en koningin van de vrije markt. Dat komt zo leert de overlevering: Heel, heel lang geleden woonden Adam en Eva heel tevreden in het paradijs. Maar ineens was alles anders. Ze werden eruit gegooid. En waarom? Adam en Eva hadden van de boom der kennis van goed en kwaad gegeten. Omdat de slang had gezegd dat ze helemaal niet zouden sterven maar 'God weet, dat ten dage dat gij daarvan eet uw ogen geopend zullen worden en gij als God zult zijn, kennende goed en kwaad [G3:5]'. En omdat het Eva wel wat leek om 'daardoor verstandig te worden', had ze een vrucht gegeten en 'gaf ook haar man die bij haar was' [G3:6]. Waarom zou je immers niet mogen nadenken, niet mogen weten wat het verschil is tussen goed en kwaad nietwaar.

Waarom? Omdat God andere bedoelingen had: 'wees vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde en onderwerpt haar, heerst over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en al over al het gedierte dat op de aarde kruipt [G1:28]. 'En toen zette hij de mens in de hof van Eden om die te bewerken en te bewaren' [G2:15]. Oftewel, hun vader en moeder, door Adam en Eva God genoemd, had grootse plannen en kon wel wat hulp gebruiken.

God is namelijk vader en moeder tegelijk, het prototype van een eenoudergezin dus. Met heel wat werk aan de winkel. Daarom had hij [God wordt geacht als een man te zijn] de mens gebouwd met verstand, gevoel en voortplantingsorganen. God was er bij het maken dus al vanuit gegaan dat de mens logisch zou nadenken over de vraag waarom ze niet de vruchten zouden plukken van hun boom der kennis. En dat ze vroeger of later vanuit hun rechtvaardigheidsgevoel de vrucht van hun talenten zouden oogsten. Maar God houdt van ondoorgrondelijke wegen. Stel je voor dat de mens er achter zou komen wat Gods werkelijke bedoelingen zijn. Maar ook daar had hij wat op gevonden: de wet van Pavlov. Speel in op de emoties van de mens en maak hem zo bang en boos dat hij niet goed meer kan nadenken en dwing hem dan om te doen wat je zegt en weg is het besef van goed en kwaad.

Was de mens nog niet bang genoeg? Je zou toch zeggen van wel want zowel Adam als Eva durfden niet eens kritisch met God in discussie te gaan. Voor God is dat niet voldoende want hij heeft andere plannen. Hij doet alsof hij het verhaal van de slang gelooft en zegt tegen de slang dat hij vijandschap zal zetten 'tussen u en de vrouw'. Eva had het goed gezien, Adam was inderdaad een slang door zijn vrouw te verleiden tot logisch nadenken en het opdoen van kennis van goed en kwaad en vervolgens als braafste jongetje van de klas slachtoffertje te gaan zitten spelen [G3:12]. Maar het was niet alleen solidariteit met bange Adam dat Eva zei door de slang te zijn verleid [G3:13], ook een strategisch leugentje om bestwil want samen sta je immers sterker.

God zei: 'Omdat gij naar uw vrouw hebt geluisterd en van de boom gegeten waarvan Ik u geboden had: gij zult daarvan niet eten, is de aarde om uwentwil vervloekt; al zwoegende zult gij daarvan eten zolang gij leeft, en doornen en distelen zal hij u voortbrengen, en gij zult het gewas des velds eten; in het zweet uws aanschijns zult gij brood eten, totdat gij tot de aardbodem wederkeert' [G3:17]. Met andere woorden, God zadelt Adam een enorm schuldgevoel op: ohhh, wat ben jij slecht, je had naar mij moeten luisteren en niet naar je vrouw. Je mag niet nadenken. En alsof hij nooit het plan had opgevat om de mens de aarde te laten bewerken en bewaren zegt

hij dat Adam zich voor straf kapot moet werken.

Ook voor Eva heeft God het een en ander in petto. Was de vrouw van meet af aan al voorbestemd om het hulpje van de man te zijn [G2:18] en praatte God steevast discriminerend over de mens en de vrouw, alsof de vrouw geen mens is, nu zegt hij: 'naar uw man zal uw begeerte uitgaan en hij zal over u heersen' [G3:16]. Oftewel, vrouwen worden geacht als een idioot achter de man aan te lopen om steun te zoeken en zich vervolgens te laten koeioneren. Verder moet ze 'met smart kinderen baren' [G3:16]. Alsof God nooit de bedoeling had dat de mens vruchtbaar en talrijk zou worden. En een kind moet er tenslotte ook uit nietwaar.

Met andere woorden: alles verloopt volgens plan maar God wil voorkomen dat man en vrouw gaan samenwerken. 'Hij' wil zijn elitaire positie immers niet kwijt. Daarom creëert hij volgens het verdeel en heers principe hiërarchie en conflicten. Daarom isoleert hij de vrouw tot een ondergeschikt bestaan en dwingt hij de man om niet te luisteren naar de vrouw; op straffe van verlies van gezag en aanzien.

God heeft het slim bekeken. Hoe maak je kinderlijke concurrenten onschadelijk nietwaar. Dat merkten ook de twee zoons van Adam en Eva. Ze werkten hard en offerden zich echt op voor God. Maar alleen het offer van Abel werd geaccepteerd, niet dat van Kaïn. Oftewel, God was selectief en onrechtvaardig. Maar uit onderzoek van Frans de Waal [RTL nieuws 18-09-03] bleek dat niet alleen de mens maar ook kapucijneraapjes rechtvaardigheidsgevoel hebben. Met andere woorden, God bouwt eerst rechtvaardigheidsgevoel in bij mens en dier en creëert dan hiërarchie met selectie en discriminatie als uitgangspunt. Dat Kaïn kwaad werd is dan ook niet vreemd. Wel dat God zich presenteert als een de redelijkheid en sociale vader zelve en vervolgens allerhande discriminerende praktijken in gang zet.

Hij vraagt: 'Waarom zijt gij toornig en waarom is uw gelaat betrokken? Moogt gij het niet opheffen, indien gij goed handelt? Doch indien gij niet goed handelt, ligt de zonde als een belager aan de deur, wiens begeerte naar u uitgaat, doch over wie gij moet heersen' [G4:6].

God suggereert dat ieder mens die niet kwaad wordt en het hoofd opheft

goed is. Dat zowel de mens die bevoordeeld wordt, als degene die benadeeld wordt, zich er bij neer moet leggen dat God de een meer voorrechten geeft dan de ander. Oftewel God mag selectief zijn en kansrijken en kansarmen creëren en dat heb je maar te slikken, want God is hoger en daarom boven alle wetten verheven. Daarom mag hij rechtvaardigheidsgevoelens, boosheid en kritiek naast zich leggen en afstraffen, want boosheid betekent kritiek of twijfel over Gods bedoelingen en dat pikt God niet. Hij wil zijn superieure positie immers handhaven. Dus moet Kaïn tevreden zijn dat hij het goed doet, mag hij niet boos worden en beschouwt God iedere vorm van boosheid als synoniem aan zonde.

Daarom zegt hij: 'laat hij zijn hand niet uitstrekken en ook van de boom des levens nemen en eten, zodat hij in eeuwigheid zou leven' [G3: 22]. Sterker nog, hij dreigt met oorlog als de mens gaat nadenken want hij verdedigt de boom der kennis met een 'flikkerend zwaard' [G3: 24]. God wil niet delen, geen humane gelijkwaardigheid. God wil macht en kennis is immers macht. Daarom mag de mens niet zélf nadenken, niet zélf een oordeel vormen over goed en kwaad, niet boos worden. Dan zou je immers achter Gods 'ondoorgrondelijke' bedoelingen kunnen komen. Daarom kan de mens dus niet leren omgaan met zijn boosheid over onrechtvaardigheid. Daarom mag de mens geen eigen geweten ontwikkelen. Daarom móet de mens afhankelijk zijn van het oordeel van vaders als God. Want een eigen geweten heb je pas als je zelf voelt en nadenkt over goed en kwaad. Heb je pas als je boos durft te worden op ouders als God en andere elitairen die denken dat zij het recht hebben om onrechtvaardig en discriminerend te zijn.

Door feiten te verdraaien, te suggereren dat Kaïn een heerser is en Abel jaloers en zijn boosheid aan zonde te koppelen, stuurt God Kaïn regelrecht in de richting van wraak. Hij was volgens God toch een heerser? En heersers hebben toch immers macht over anderen, kunnen toch bepalen wat hun goed dunkt? En onderdanen mogen toch immers niet boos worden maar moeten hun lot toch met hoofd omhoog accepteren omdat ze afhankelijk zijn van bescherming volgens God? Daarom had Kaïn geen idee hoe hij zijn boosheid moest afreageren en volgde hij Gods voorbeeld, heerste over zijn broer en vermoordde hem zoals God hém mentaal had vermoord. En

dat was precies de bedoeling want zo heeft God bewezen dat boosheid en zonde synoniem zijn.

God speelt met boosheid. Hij lokt met zijn selectie en discriminatie boosheid uit, roept ach en wee en schande en heeft daarmee weer een nieuw alibi om zijn plannetjes door te voeren en zijn frustraties en boosheid af te reageren. Dus straft hij Kaïn met een zwerversbestaan, want zo werd de aarde precies volgens plan 'vervuld' op de manier zoals hij lang daarvoor al had uitgedacht. Daarom hoefde Kaïn niet bang te zijn dat hijzelf zou worden vermoord. God zou hem beschermen zodat niemand hem zou verslaan [G4:15]. Hij had er immers alle belang bij.

En alhoewel Kaïn spijt had als haren op zijn hoofd was hij ook doodsbang voor wat hem te wachten stond [G4:13]. Dus bleef hij goede maatjes met God, want alleen zo had hij immers niets te vrezen en kwam hij het beste aan zijn trekken. Voor Kaïn was wantrouwen naar vaders als God taboe geworden. Hij had hem nodig voor zijn veiligheid. Want dat krijg je als je de mooie praatjes van vaders klakkeloos gelooft en niet zelf logisch nadenkt, niet je eigen geweten gebruikt. Dan doe je mee met onrechtvaardigheid. Daardoor ben je ongewild een bondgenoot geworden van onrechtvaardige vaders als God. Zo had God weer gezegevierd. Niemand durfde hem nog te wantrouwen. En dat was precies de bedoeling.

3.3 Elitaire vrouwen

Laten we wel wezen, wat is er nou helemaal veranderd sinds Adam en Eva. De elite gedraagt zich als God is en ziet de vrouw als hulpje van de man, met alle maatschappelijke consequenties van dien. Ook de elite intimideert dusdanig dat man en vrouw, uit angst voor carrièreverlies, ondanks opleiding, werkervaring en assertiviteit, net zo hersenloos onrechtvaardigheid papegaaien als de elite haar vader kloont. Iedere nieuwe generatie elitairen zet weer een generatie mannen onder druk om vooral niet humaan sociaal en betrokken op te trekken met vrouwen, maar overwegend fulltime of meer

afwezig te zijn en het vanzelfsprekend te vinden dat zijn vrouw de zaak thuis goed regelt, er mooi uitziet en doet wat hem te pas komt. Dat het eten klaar staat, het huis schoon en de kinderen rustig ook al heeft zijn partner óók een drukke baan. Ook de elite van vandaag de dag stookt de man op om de baas te zijn in huis en niet te luisteren naar vrouwen op straffe van verlies van gezag en aanzien. Stookt de man op om protesten en kritiek van vrouwen te negeren. Stookt de man op om te laten zien dat hij de baas is. Stookt de man op om dit zo nodig met middelen als onthouden van geld en kennis en fysiek en/of psychisch geweld af te dwingen. Intimideert de vrouw om toch maar vooral te accepteren dat de man de baas is. Intimideert de vrouw tot het onrechtvaardig opvoeden van kinderen. Met andere woorden: ook de huidige elite maakt gebruik van goddelijke Pavlovmethoden om haar machtspositie te handhaven. En ook de huidige elite dwingt anderen om onrechtvaardigheid zonder boosheid te accepteren, dicteert de mens wat zij wel en niet mag weten en houdt haar plannen ondoorgrondelijk.

Niet zo vreemd dus dat rolverdeling, familie en kasten een belangrijke plaats innemen. Alle vier culturen gaan immers uit van hiërarchie en mannelijke privileges. De taakverdeling blijkt anno 2003 nog net zo'n twistpunt als duizenden jaren geleden.

Mannen en vrouwen van Nederland op je plaats. In je kaste zegt..., ja wie eigenlijk? God, Jahwe, Allah of Elite? Laat ik het maar houden op Elite, want dat zijn ze: elitair.

In de Tribune van 11-04-03 lees ik een artikel over Anja Meulenbelt die niet lang daarvoor eerste kamerlid was geworden. Ze zegt over het feminisme van dertig jaar geleden: 'Voor mij stond feminisme opkomen voor je eigen positie als vrouw én voor solidariteit, blijven kijken naar vrouwen die buiten de vrouwenbeweging vielen. De eerste tien jaar was het vooral: wij vrouwen tegen wij mannen. Nou daar heb ik veel plezier aan gehad'. Ze vertelt dat doordat allerhande vrouwengroepen zich gingen afzetten en zich niet meer thuis voelden, omdat ze niet namens hen sprak, ze geleidelijk aan tot de conclusie gekomen is dat je de mens moet begrijpen vanuit haar achtergrond en wat voor hen de volgende stap is. Dat je vrouwen nooit als één

groep kunt zien. Dat een klassenanalyse op basis van sekse en kleur ook van belang is, dat er aangepaste programma's moeten komen voor hoge en lage vrouwen.

Klassenanalyse, zei je toch? Ik dacht dat we te maken hadden met cultuurverschillen. Dat het belangrijkste niveauverschil en struikelblok tussen mensen het emotionele ontwikkelingsniveau betreft. Oftewel: in hoeverre durf je jezelf te zijn, kritisch te zijn naar mannen, vrouwen, hoog en laag en in hoeverre durf je grenzen te stellen. Ik dacht dat de enige beperking die er bestaat de dictatuur is. In wat voor vorm dan ook. Als zij werkelijk wat geleerd zou hebben, zou ze weten dat klassen worden gecreëerd. Dat er dus geen vrouwen uit lagere en hogere klassen zijn, net zo min als mannen. Wel mannen en vrouwen met een andere culturele achtergrond, andere opvattingen of minder kansen dankzij dat hiërarchisch denkpatroon. Mensen die soms met een kleinere woordenschat moeten volstaan, maar als je goed luistert inhoudelijk niets anders zeggen dan elitaire politici. Die noodgedwongen soberder leven maar als je daar doorheen kijkt niet veel verschillen met de bekende rijke Nederlander want het is de hiërarchische cultuur en omstandigheden die mensen maakt tot wat ze zijn.

Haar uitspraken doen me ergens aan denken. Ik was namelijk één van die vrouwen die zich niet thuis voelden in de club van wij vrouwen tegen wij mannen. In 1973 zat ik enkele maanden in het bestuur van MVM. Ik was in mijn naïviteit namelijk uitgegaan van de naam van de club: ManVrouwMaatschappij en had dit vertaald in: 'wij humaan gelijkwaardige mannen en vrouwen tegenover hiërarchisch dwingende mannen en vrouwen'. Ik werd echter geconfronteerd met een zich zeer hiërarchisch opstellende groep elitevrouwen die zich ver verheven voelden boven vrouwen zoals ik. Die net als hiërarchische mannen alleen maar uit waren op eigen belang, zich meer waard voelen dan anderen en te laten zien dat 'vrouwen alles veel beter konden', zoals ik stelselmatig te horen kreeg. Gericht op de strijd tegen mannen, mannen buitensluiten, vrouwencafés, huisvrouwenloon e.d. Vrouwen die op dezelfde emotionele manier neerkeken op vrouwen buiten hun elitaire vrouwenbeweging als de elite van de vrije markt. Die het Nederlandse kastensysteem alleen maar in een nieuw elitejasje staken. Met de emo-

tionele ontwikkeling als graadmeter in een narcistisch kastensysteem veranderd. Een kastensysteem dat alleen een nog verdergaande verfijning van het al bestaande kastensysteem betekend. Met een belangrijke rol voor de vrouw. Een opvoedkundig aandeel dat nog steeds is gebaseerd op die goddelijk afwezigheid van de man en de vrouw als uitvoerend ondersteunend elite-instrument. Laten we wel wezen: het vrouwelijke kastendenken is al dertig jaar een voldongen feit in Nederland. Een feit waar de elite dankbaar gebruik van heeft gemaakt. Daarom hebben we al dertig jaar een verborgen dictatuur waar niemand mag zeggen dat de emancipatie nog helemaal niet voltooid is. Waar niemand kritiek mag hebben op de elitaire opstelling van kansrijke en kansarme mannen en vrouwen. Daarom willen linksom en rechtsom kansrijke mannen en vrouwen het dertig jaar geleden ingezette kastensysteem nu openlijk en wettelijk geregeld zien. Tot groot genoegen van de elite.

Hoezo solidariteit? Is er iets veranderd sinds Aletta Jacobs begon? Ja, want Aletta was werkelijk solidair. Dat kun je van de meeste vrouwen van gisteren en vandaag niet zeggen. Die laten zich verleiden tot onrechtvaardigheid en zijn trouwe bondgenoten van de elite van de vrije markt met hiërarchische mannen als God.

3.4 Gebakken lucht

Hiërarchisten worden gemaakt. De elite bestaat alleen uit naam van dreiging, bang maken en intimideren. Ze zorgen voor een groep en zeggen: nu zijn wij de baas. Wij zijn hoger. Ze blazen zich op, variërend van een klein beetje tot alleswetters en alleskunnners. En als je erbij wilt horen moet je je ook opblazen, anders tel je niet mee. Ga maar eens op sollicitatiegesprek. Als je je niet hiërarchisch positioneert kun je het wel vergeten. Want alleen degene die het trucje van elitaire opblaaspraktijken toepast, wordt verwelkomd in de hiërarchistenclub. Humanisten met zelfvertrouwen die er voor uitkomen dit wel en dat niet te kunnen, kunnen het wel schudden. Want

dat doe je niet als je een baan wil. Dan moet je volgens de eliteregels handelen. Bluffen, grootspraak zonder onderbouwing; als het maar wat lijkt, dan hoor je erbij, dan ben je van het conformistensoort. Het selectiemechanisme werkt uitstekend want je bent alleen gelijkwaardig als je het trucje ook toepast. Wat velen dan ook massaal doen. Riemann beschrijft heel beeldend waar hystericie toe kan leiden.

Hysterisch, inderdaad. Want de basis van de hiërarchie is een hysterische maaltijd van gebrek aan waarden en normen met veel gebakken lucht, intimerend concurrerend opgediend in illusies van rechtvaardigheid, redelijkheid en zekerheid. En het is verslavend: eenmaal gegeten, altijd in de ban. Riemann zegt over hysterici "hysterische persoonlijkheden leven in een pseudo-realiteit die wij bij hen op alle gebieden konden aanwijzen. De vraag naar echtheid is hun centrale probleem - het is de innerlijke weerspiegeling van hun ontwijken van de 'realiteit' door het spelen van 'rollen'."

Hiërarchisten zijn gehypnotiseerd. Betoverd door de illusie van elitepapa's en elitemama's. De illusie dat elitepapa's en -mama's rechtvaardig, redelijk en betrouwbaar zijn. Want de hiërarchist is in zijn hart nog steeds dat kleine peutertje van negen maanden dat gehypnotiseerd kijkt naar het boze gezicht van papa en mama. Boos omdat hij of zij niet doet wat elitaire papa's en mama's willen. Ik doe alles wat jij wilt, ben ik nou lief papa? Mama?

De elite kweekt een hysterische cultuur, waarin mensen zichzelf niet mogen zijn. Waar mannen worden opgeleid tot elitaire narcistenheersers en vrouwen tot elitair conformerende zorgzaamheid. Dus moet zoon, net als papa en dochter net als mama zijn. Voor een illusie papa. En een illusie mama. En als je doet wat papa of mama wil strooit hij of zij met cadeautjes, mooie verhaaltjes en grote beloftes. Maar als echte hystericus maakt illusie papa of mama zelden wat waar. Het selectiemechanisme werkt uitstekend, het kleine kind wordt groot en wordt ook net als papa. Of mama. In de ban van de angst omdat de realiteit jaloers, concurrerende, boze papa's en mama's zichtbaar maakt.

De druk om een rol aan te nemen is groot in de hiërarchie. Je mag niet alleen nooit boos zijn, moet niet alleen alles accepteren wat elitaire ouders

beslissen, zoals Kaïn leerde, je moet zelfs van hiërarchische vaders en moeders houden. Alsof ze God zijn. Want het grote gebod is: 'Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart, met geheel uw ziel en met geheel uw kracht' [Deut.6:5]. God gaat zelfs nog een stapje verder. Het eerste gebod van de tien geboden luidt: 'Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben [Deut.5:7]. En hij licht toe: 'want ik, de Here, ben een naijverig God die de ongerechtigheid der vaderen bezoek aan de kinderen en aan het derde en vierde geslacht van hen die mij haten, en die barmhartigheid doe aan duizenden van hen die mij liefhebben en mijn geboden onderhouden' [Deut.5:9]. Met andere woorden, God zegt zelf al dat hij jaloers is en eist niet alleen alle aandacht voor zichzelf op, je bent zelfs verplicht om van hem te houden. Anders zwaait er wat, niet alleen voor jezelf maar ook nog eens voor je nageslacht die er helemaal niets mee te maken heeft.

Hoezo is God een vader die van mensen houdt? Zelfs als je met mensen alleen mannen of de elite bedoelt zie ik nog geen enkele overeenkomst met liefde. Kijk maar naar Adam en Eva. Naar Kaïn en Abel. Wat God met houden van bedoelt wordt duidelijk in Psalmen 103: 13. 'Gelijk zich een vader ontfermt over zijn kinderen, ontfermt zich de Here over wie hem vrezen' Oftewel, pas als je bang genoeg bent voor vaders houden ze van je. Dat is dus houden van volgens God. Net een gewone vader die van generatie op generatie zijn hiërarchische rol inneemt en niet alleen zondags, als hij het vlees aansnijdt in zijn huis, maar alle dagen van de week met veel psalmgezang bejubelt wil worden. En wee je gebeente als je niet 'spontaan' van hem houdt en doet wat hij zegt.

God is jaloers. Hij wil een hysterische maaltijd van in lucht gebakken liefde, bewondering en aandacht, dreigend opgediend in illusies van rechtvaardige waarden en normen. Maar God kan, net als alle andere vaders vanaf de geboorte meezorgen, meegenieten en meeverantwoordelijk zijn. Mits hij daar tijd voor vrijmaakt en kinderen in hun waarde laat. Mits hij open staat voor kritiek en boosheid. Mits hij kennis, emoties en capaciteiten kan delen met anderen binnen- en buitenshuis. Mits hij kinderen en vrouwen vrij laat in

hun keuze en ontwikkeling en ze niet dwingt van ze te houden maar ze de kans geeft door er te zijn. Want liefde kun je niet dwingen. Dat doe je voor. Door naast hen te staan, je humaan rechtvaardig op te stellen en het respect te geven dat ze verdienen. Door kinderen met logica en rede aan te zetten tot verantwoordelijk gedrag en een eigen geweten. Door je te herinneren wat spelend leren is. Door ondersteuner, leider en kind tegelijk te zijn. Maar vooral: door te begrijpen dat met geweld, straf en dreiging afgedwongen liefde nooit liefde kán zijn. Maar God begrijpt het niet. Hij kan niet met zijn emoties omgaan en weet niet wat het is om humaan rechtvaardig te zijn. Daarom kan hij niet genoeg krijgen van het regelen en vastleggen, zoals het vierde gebod 'eert uw vader en uw moeder' leert [Deut.5:16]. Daarom is boos worden of kritiek op je ouders ten strengste verboden. Daar zit je dan. Je vader zal maar Bush, Sharon, of Poetin heten. Of.... Zit jij even mooi opgescheept met je boosheid over zoveel onrechtvaardigheid. En dan moet je ook nog tot je dood accepteren dat ouders het beste met je voor hebben. Ook al discrimineert je vader tot je zwart ziet en accepteert hij alleen het offer van je broer.

God is een slimmerik. Hoe zorg je dat de mens tot zijn dood toe kind blijft. Net als God zelf, die op de vraag van Mozes hoe hij genoemd moest worden zei: 'ik ben, die ik ben' [Exodus 3:14]. Met andere woorden, hiërarchische vaders veranderen niet 'want ik ben, die ik ben'. En hiërarchische moeders doen mee want boosheid naar 'hogeren' is taboe in de hiërarchie. Dus doen mensen van generatie op generatie braaf hun goddelijk hiërarchische ouders na, tellen tot ze geen boosheid meer voelen en reageren, als vanzelf, hun kleine en grote ergernissen af op anderen door pesterijen, bureaucratisme of ander emotioneel gedrag, want iets anders hebben die goddelijke elitairen het mensdom niet geleerd.

Hysterici kiezen niet, ze willen alles. Net als illusiepapa en llusiemama. Ze willen hiërarchisch én gelijkwaardig zijn. Zichzelf zijn, zelfbewust, onafhankelijk, sociaal, met een eigen geweten én dromend over illusies, als een hiërarchische machoheerser, met popperig hiërarchische zorgzaamheid vragen om de goedkeuring van hiërarchische papa's en -mama's.

Zolang de hiërarchist gehyponotiseerd wacht op de toestemming van de elite om zichzelf te mogen zijn en volgens eigen ethische beginselen te mogen leven, blijft hij verslaafd aan zijn hiërarchische rol, blijft hij onderdanig aan het mysterie eliteouders. En is hij dus niet gelijk-waardig; niet zichzelf, niet sociaal en niet onafhankelijk. Én verliest hij zijn zelfrespect. Want het is óf het één, óf het ander: óf afhankelijk van het respect van elite-ouders, óf zelfrespect. Óf rechtvaardig zichzelf zijn, óf vol aanbidding buigend voor de onrechtvaardigheid van de elite, de rol van über- en untermensch spelen. Hiërarchisten, of hysterici, maar dat is om het even, zullen moeten kiezen.... voor rechtvaardigheid. Tot die tijd blijft het mysterie van de hysterie van elites hiërarchie bestaan.

4 De ondergang van een beschaving

De machtige arm van de elite reikt ver. Onder het mom van algemeen belang stemmen elitaire overheden hun beleid af op hiërarchie en mannelijke belangen. Al dan niet onder de uiterlijke schijn van gelijkwaardigheid. Ook de Nederlandse overheid stuurt met haar beleid aan op het herstellen van hiërarchische zekerheden en vrije markt belang. Samen met de elite van de vrije markt is zij belast met de economische uitvoering ervan. En de elite selecteert en discrimineert als God.

4.1 De gewetenloze markt

De vrije markt is niet vrij. Zij zit vastgeketend aan elitaire belangen en hiërarchie. Het is een economie waarin voor echtheid en eerlijkheid geen plaats is en iedereen zijn rol speelt, tot in de gezinnen. Rechtvaardigheid en betrokkenheid zijn begrippen zonder inhoud, want alles en iedereen wordt legitiem opgeofferd aan de belangen van een gewetenloze elitegroep. Daarmee is zij een economie zonder geweten, stevig geworteld in de samenleving, waar ook ter wereld en onder wat voor godsdienst, ideologie of overheid dan ook. Een psychopaat, gekenmerkt door gebrek aan inlevingsvermogen, gebrek aan schuldgevoelens, aanzet tot haat, jaloezie en wraak en het stimuleren van leugens, bedrog, manipulatie en rolgedrag, [zie Bronnen: Vandereycken en Schrijvers].

Zij levert waar dan ook ter wereld de grondstoffen aan voor geweld aan dictators. Vervolgens zet zij jaren later overheden aan tot het voeren van geweld tegen deze dictators of voert, nu als minister, zelf het commando over te voeren oorlogen. Met andere woorden, zij creëert zonder schuldge-

voel oorlogen om geld te verdienen om vervolgens weer geld te verdienen door te 'helpen' met de wederopbouw. Want vader doet het voor.

Steeds harder rolt de sneeuwbal richting dictatuur. Steeds minder mensen durven voor hun kritiek en boosheid over zoveel onrechtvaardigheid uit te komen uit angst voor sancties. Steeds meer mensen praten hysterisch mee en creëren daarmee een maatschappij waar een op de voorgrond hoofdzakelijk uit mannen, en op de achtergrond hoofdzakelijk uit vrouwen bestaande elitegroep de dienst uitmaakt. Ook politieke partijen creëren een self-fulfilling prophecy effect door zich angst aan te laten jagen door de hiërarchisch geëconomiseerde voorspellingen van een Centraal-Plan-Bureau van overheid en ambtenaren. En werken daarmee economische recessies, conflicten en terroristische acties zelf in de hand.

De hiërarchie is een religie geworden met de vrije markt als economisch wapen. En iedere politieke partij die niet naar de dictatuur van de elite luistert wordt zwaar gestraft. Oftewel, gesaboteerd door elitaire psychopaten, gefixeerd op het eigen-belang-eerst-principe van geld, macht en aanzien.

Dus veranderen er steeds meer Nederlanders in fluwelen terroristen en weerwolven die zweren bij fysiek en psychologisch geweld. Dus doen steeds meer politici en anderen mee met dit elitegeweld van de politiek en de vrije markt. Dus worden steeds meer politici en anderen blokken grijzend graniet. Want hiërarchische mannen durven geen eigen geweten te ontwikkelen. Daarom volgen ze elites gewetenloze voorbeeld en stellen ze zich net zo begerig op als een kleine uitvoering van God als hiërarchische vrouwen. Tenzij ze werken tot ze erbij neervallen of andere oorlogszuchtige offers brengen voor de elite van de vrije markt natuurlijk.

Met andere woorden: de elite van de vrije markt is verantwoordelijk voor dictatoriale staten en dito gezinnen. Voor gesloten bedrijfsvoeringen en gesloten overheden met achterkamertjespolitiek. Voor veel verzwegen familiedrama's en trauma's. En vooral, voor onbespreekbaarheid van zaken die haar niet welgevallig zijn en juist erger worden omdat ze onbespreekbaar zijn. Daarom moeten gezinnen gesloten blijven en wordt machtsmisbruik verborgen. Zelfs als het een koningshuis betreft.

Een van de belangrijkste kenmerken van dictatuur is het monddood maken van critici. Zoals ik al zei, mensen die nee zeggen tegen onrechtvaardigheid en dus grenzen stellen aan de elite worden emotioneel in de groep van kansarmen gedumpt. Met alle macht monddood gemaakt en geïsoleerd gevangen gezet, want de wereld van de vrije markt is een open inrichting van psychopaten. De hiërarchist houdt immers niet van mensen die de waarheid op tafel leggen. Ze zijn te kritisch, te onafhankelijk. Ze denken teveel.

Daardoor ontstaat een steeds grotere groep mensen die niets meer durven zeggen uit angst ook hun baan te verliezen. En daardoor eerder de kans lopen met een burnout in ziekte en uitkeringsstelsel terecht te komen. Want een burnout is niets anders dan geen grenzen kunnen stellen aan anderen. Wat vervolgens weer allerhande commentaren oproept dat psychische klachten onzin zijn. Dat je minder gevoelig moet worden en gewoon door moet gaan, want dat doen hiërarchisten ook. Tja, psychopaten weten niet beter zullen we maar zeggen. Onrechtvaardigheid en psychopathisch gedrag zijn immers normaal in de hiërarchie. [zie Bronnen: Schrijvers]. En dus is weer een golf van getraumatiseerde mensen aangewezen op de geestelijke gezondheidszorg. Alleen is de sinistere praktijk dat daar zelf menig psychopaat aan het werk is, want ook daar heerst het hiërarchisch gedachtegoed dat je je moet onderwerpen aan hiërarchische vaders, moeders en bazen. Dat je niet normaal bent als je humaan gelijkwaardig en sociaal denkt en voelt. Dat het eigen schuld, dikke bult is als je niet hiërarchisch wilt zijn. Hysterici zijn goed in de zaak omkeren waarschuwde Riemann al [zie Bronnen].

De gezonde mens haakt bijtijds af. Die distantieert zich van deze gekte en maakt er het beste van. De rest blijft doorwerken met een burnout en roept dat hij nou eindelijk gezond is omdat hij niets meer voelt. Want psychopathisch gedrag begint met een burnout.

Het is dan ook niet toevallig dat wetenschappers andere namen hebben bedacht voor allerhande stoornissen. Zoals antisociaal in plaats van psychopaat en borderline in plaats van hysterisch [zie Bronnen: Vandereycken en Riemann]. Dan klinkt het gewoner nietwaar? Bovendien zou je eens de link

leggen dat met name hiërarchische mensen last hebben van hysterisch gedrag en psychopathie. Of de link tussen die twee leggen. Je zou eens de link leggen tussen opvoeding, taakverdeling en het elitaire gedrag van mannen en vrouwen.

Uit de handelwijze van de elite blijkt hoe psychopathisch zij is en voor niets terugdeinst. De elite heeft een belangrijke macht in handen, namelijk geld en connecties. Zij laat zien hoe ze met veel vertoon de wandaden van dictators aan de kaak stelt terwijl zij ondertussen gewetenloos de wereldvrede in gevaar brengt. Het gemak waarmee de elite van plaats wisselt en een positie in de politiek inneemt om haar belangen veilig te stellen toont aan dat zij bereid is alles en iedereen voor haar eigen belangen op te offeren. Het gepraat over kernwapens past hierin. En het volk papegaait, papapaaait en mama-graait als een hersenloze idioot. Of moet ik zeggen boom der kennis ontbrekende idioot?

De Nederlandse overheid en de vrije markt papegaaien en graaien net zo mee als de rest van de elitewereld. Vanuit haar joods-christelijk-islamitische handelscultuur met haar paradijselijk ingebakken vrouwenhaat is zij bezig om via woonbeleid, onderwijsbeleid, arbeidsmarktbeleid en sociaal zorgbeleid stukje bij beetje de klok terug te zetten naar de tijd voor 1848. Tot de vrouw weer thuis zit en het grootste deel van de man weer op MBO niveau de rotklusjes in de samenleving mag opknappen. Met een stelletje psychopathische elitairen daarboven die de dienst uitmaken in de maatschappij. Samen met het koningshuis, het CDA en de VVD. En om de democratische schijn op te houden is er als oppositie de PvdA die in afgelopen decennia net zo'n hiërarchisch papegaai en paaigezicht heeft laten zien als de rest van de conformistenclub.

Ook de media is makkelijk te manipuleren tot het doen van gewenste uitspraken en het laten zien van gewenste programma's, met vooral veel aandacht en verering voor de discipelen van de Elite. Alles gericht op niet kritisch nadenken, niet boos worden en alleen maar voelen wat gevoeld mag worden. Zodat iedereen de illusie heeft dat hij of zelf dit zelf wil, zelf voelt en zelf heeft bedacht. Zodat iedereen de illusie heeft dat men onafhankelijk is

en in net zo'n geweldige democratie leeft als de VS van vandaag de dag. Met zogenaamde gelijke rechten voor man en vrouw en blank en zwart. Elite is niet voor niets een handelsman: zij verkoopt illusies. Dat heeft zij van haar vader geleerd en die heeft het weer van zijn vader. Alles ter in stand houding van de principes van de vrije markt: de macht in handen van een beperkte elitegroep. Eigen belang gaat voor, je hebt nou eenmaal luxe paarden en werkpaarden zegt Elite. Daarom stuurt zij, op haar eigen selectieve wijze, volgens de wet van Pavlov iedereen zoals zij dat hebben wil, inclusief de bijpassende psychopathische reacties. Met heel politiek, het socialisme van de PvdA als werkpaard, het liberalisme van de VVD als luxe paard en het CDA als de christelijke deugd in het midden. Die lacht als een boer die kiespijn heeft want die moet zorgen dat de hiërarchische samenleving in stand blijft. Dat vaders goddelijk blijven en moeders heilig. En welke psychopathische reacties erbij horen? Tja, dat mag je zelf uitzoeken.

4.2 De wraakzuchtige markt

Van burnout tot psychopaat. Van psychopaat tot fascist. De stap is kleiner dan we denken. Want fascist zijn niet anders dan de politieke stroming van de psychopaat. En de vrije markt laat zien wat de politieke gevolgen zijn van haar psychopathische karakter.

In de toenemende invloed van elitair denken bijvoorbeeld met de eliteverering en slaafse aanbidding van de media voorop. In de dictatoriale druk van het bedrijfsleven op een terugkeer naar een traditionele rolverdeling. In het monddood maken, pesten en isoleren van critici en andersdenkenden. In de toenemende uiterlijke voorwaarden en rassendiscriminatie. Ze laat het zien in de toenemende creatie van kansrijken en kansarmen en de selectiemechanismen van de arbeidsmarkt. In haar invloed op het onderwijs en het gezondheidsbeleid. Maar bovenal wordt het zichtbaar in de emotiedoorloofheid voor de gevoelens en omstandigheden van anderen.

Want daar begint de psychopaat met zijn fascisme: bij het niet meer mee-

voelen met anderen. Fascisme is een schaal van gevoelloosheid van 1 tot 100. De vraag is op welk punt je zit. Zij begint bij het niets kunnen schelen hoe een ander zich voelt, je niet betrokken en verantwoordelijk voelen voor de omstandigheden van anderen. Bij het belachelijk maken van emoties en gedrag van anderen en het je niet schuldig voelen dat het je niet raakt. Bij onredelijke selectiemechanismen. Bij het dicteren dat anderen niet boos mogen worden en niet kritisch mogen zijn. Bij het dicteren hoe anderen moeten voelen, denken en doen. Daar is het begin van psychopathisch gedrag. Het begin van fascisme.

Slecht voorbeeld doet slecht volgen: de huidige ontwikkelingen in Nederland laten zien wat de invloed en consequenties zijn van gewetenloze elitairen die mee willen doen met de rest van elitaire psychopaten in de wereld.

Toen en nu. Er dreigt wel degelijk gevaar voor de democratie. Voor een nieuwe fascistische golf van de Elite. Een internationale Elite die haar dictatoriale tentakels ruimschoots over de wereld heeft uitgezet. En Nederland doet mee.

De overheid laat zien hoezeer haar beleid aanzet tot haat, kwaadsprekerij en structureel pestgedrag tot in de gezinnen. Hoezeer ze met haar beleid mannen discrimineert en niet de kans geeft om zorgtaken uit te oefenen zonder angst voor treiterijen van bazen en vaders. Hoezeer zij daarmee een sneeuwbal effect veroorzaakt in de richting van fascisme en dictatuur. Hoezeer ze haat tussen mannen en vrouwen creëert. Van hiërarchisme naar fascisme is maar een kleine stap. Onzin? Stemmingmakerij?

Kijk dan eens wat mijn Summa Encyclopedie [1974] zegt over fascisme: 'het fascisme, anders gezegd: de vlucht in de dictatuur, is in Italië tot stand gekomen [1919] door het vastlopen van de politieke situatie(...). De groei ervan is bovendien begunstigd door de chronische armoede, de sociale onrust, de economische onzekerheid en de werkloosheid die de massa na de oorlog deed verlangen naar geborgenheid. Groepen en individuen voelden zich tekort gedaan, minderwaardig en achterop geraakt. Zij wilden zich afzetten tegen de industrialisatie die tal van traditionele bindingen en structuren vernietigde had en het handwerk bedreigde. Daarbij komt dat velen behoefte had-

den aan nieuwe idealen en impulsen. Met heimwee keek men terug naar vroegere, geïdealiseerde tijden. Men droomde van een organische sociale orde, waarin elk individu de hiërarchische plaats krijgt die hem toekomt in gezin, beroep en volk.(...). De idee van gelijkheid en de daarmee samenhangende parlementaire democratie, werd verworpen en daartegenover begrippen als elite, leiderschap, discipline en een autoritaire structuur gesteld. (...). Om dit te verwezenlijken moest men overgaan tot terreur tegen tegenstanders .(...).'

Vergelijk dit eens met de Nederlandse cultuur en omstandigheden van vandaag en vervang industrialisatie door de veranderde gezinsverhoudingen als gevolg van het consumptie- en computertijdperk en de verovering van de arbeidsmarkt door vrouwen van de 2^e emancipatiegolf.

Vergelijk de sociale verworvenheden van het begin van de vorige eeuw, het kiesrecht, de 1^e emancipatiegolf en de ontwikkelingen daarna, eens met die van de laatste decennia. Met de afbraak van sociale verworvenheden, met de opkomst van steeds meer elitaire groepen met hoge inkomens en aanzien, de hoge vlucht in managementfuncties, de roep om discipline, waarden en normen en veiligheid en de negatieve aandacht voor buitenlanders en kansarmen in de samenleving [het eigen schuld, dikke bult gedrag].

Vergelijk dit ten slotte ook eens met de recente roep om respect voor de hiërarchie, voor waarden en normen die niet verder reiken dan regeltjes, met de zinloze agressie, de oproep tot agressie en gevoelens van haat, die zo breed worden gedeeld.

En last but not least: vergelijk de emotionele meeloopreacties van destijds eens met de emotionele reacties van vandaag de dag. Weer is er onvrede, weer is behoefte aan geborgenheid en vaste structuren. Meer en meer wordt dat wat is opgebouwd op sociaal gebied, vernietigd.

Overeenkomst? De vrije marktcultuur van de elite, de man met de dikke portemonnee die in 1848 kiesrecht kreeg, die in 1887 ook kiesrecht toestond voor welgestelden met aanzien. Die pas in 1917 kiesrecht toestond voor iedere man en pas in 1919 voor de vrouw. En de elite van vandaag de dag die haar positie van destijds weer terug wil, die de hiërarchie weer terug wil, die de traditionele rolverdeling weer terug wil.

De elite is van slag. Zij heeft heimwee naar de hiërarchische plaats in gezin en maatschappij en probeert koste wat kost haar plaats en eigen belangen te heroveren. Eigen belang eerst, eigen geslacht eerst, eigen geld eerst, eigen positie eerst, eigen familie eerst, eigen volk eerst. Hitler en vele anderen hebben en laten uitvoerig zien laten waar eigen belang eerst toe kan leiden. De mens Hitler was echter ooit net zo'n angstige, ontevreden meeloper van de geest des tijds als de hiërarchische mens van vandaag de dag. Een man die zijn vader haatte om zijn schreeuwende en bureaucratische houding maar later nog veel erger werd. Die op school niet serieus genomen werd en zich net zo niet bleek te kunnen distantiëren van de schreeuwende, joden en anderen discriminerende massa om hem heen als zijn moeder. Een man die niet in staat bleek zich onafhankelijk en kritisch op te stellen tegenover zijn ouders maar hun gedrag verinnerlijkte. En daarmee de omgeving verinnerlijkte. Die zijn enorme boosheid, onmacht en haat voor zijn vader, het elitaire onderwijs en de schreeuwende massa net zo omdraaide als zijn vader, zijn moeder en massa's conformerende kinderen dat deden.

God zei tegen Jesaja: 'Ga, zeg tot dit volk: Hoort aldoor – maar verstaat niet, en ziet aldoor – maar merkt niet op. Maak het hart van dit volk vet, maak zijn oren doof en doe zijn ogen dichtklevende, opdat het met zijn ogen niet zie en met zijn oren niet hore en opdat zijn hart niet versta, zodat het zich niet bekere en genezen worde'. Als Jesaja vraagt, hoelang, antwoordt God dat hij moet doorgaan totdat tot de steden, de mensen en de rest verwoest zijn [Jesaja 6:9-13]. Inderdaad, het kabinet Balkenende is doof, blind en gevoelloos geworden. Samen met vele anderen. Dat krijg je als je de bedoelingen van God, ouders en de elite niet durft te wantrouwen. Als je de jaloezie van de Elite net zoveel ruimte geeft als de jaloezie van goddelijk elitaire ouders. Dan houd je hart, oren ogen net zo gesloten als de rest van de wereld. Dan word je bondgenoten van onrechtvaardige ouders als God.

Bush, Sharon, Arafat en Poetin zijn al begonnen. En net als de anderen wil Bush de as van het kwaad bestrijden. Maar als Jood, Christen, Moslim of Elite mag je helemaal geen kennis hebben van goed en kwaad. Mag je niet boos worden over onrechtvaardigheid. Met andere woorden: je mag geen

eigen geweten hebben. Hoe kan Bush en de zijnen dan in vredesnaam, met de hand op de bijbel, de as van het kwaad willen bestrijden? Tenzij de Elite gelijk staat aan God natuurlijk. Tenzij Bush, samen met Sharon, Arafat, Poetin en vele anderen, goddelijke rechten heeft. 'Laat *Ons* mensen maken naar ons beeld', zei God [G1:26]. Zouden ze samenwerken: Jahwe, God, Allah en Elite?

De strijd tussen de discipelen van God en de rest van de mensheid is al begonnen. In plaats van gasterbeiders of slaven komen nu de slachtarbeiders in beeld. Onder het mom van rechtvaardigheid en democratie worden mannen en vrouwen geronseld om in het leger van de hiërarchie - waar de mens alleen nog een nummer is – als wettelijke huurmoordenaars van de hedendaagse hiërarchie, slachtpartijen aan te richten. De rechtsstaat loopt ten einde. Want de waarden en normen van de Elites machtigen en rijken der aarde zijn altijd goed en die van de onderdrukten en armen altijd slecht.

Steeds meer mensen hebben moeite om het verschil tussen goed en kwaad duidelijk te maken, zeggen dat goede en slechte mensen niet meer bestaan. Steeds harder is de roep van de rijken en machtigen der aarde dat de elitaire waarden en normen in ere moeten worden hersteld en uitgebreid. Steeds vaker zie je hoe de boosheid om zoveel onrechtvaardigheid vertaald wordt in gewelddadige acties. Steeds meer vrouwen zijn hiërarchischer, elitairder en emotielozer dan ooit.

Steeds vaker zie je vrouwen thuis zitten met een burnout. Hoor je dat vrouwen meer thuis willen zijn omdat ze werk en gezin niet meer kunnen combineren. Zie je dat mannen letterlijk en figuurlijk afwezig zijn dan ooit. Zie je hoe bang mannen zijn wat de anderen zullen zeggen als ze de keuze maken om werk en gezin te combineren en een vader te zijn die náást vrouw en kinderen staat.

Steeds vaker zie je de verslaving aan drugs als bewondering, macht, rijkdom, drank en andere verslavingsvormen toenemen. Zie je de verslaving aan hoem-papa, oftewel een hommage-aan-papa-muziek en hersendende trancemuziek toenemen. Muziek die de door onrecht opgewonden

geest in slaap moet sussen met de bekende slogan: ga maar rustig slapen, de Elite zorgt wel voor je. Muziek die de oppervlakkigheid van het niet nadenken activeert en de boosheid onderdrukt. Muziek die het waanidee van een 'gezellige' eenheidsworst van super-conformisten in stand moet houden. De hiërarchische klok is al weer bijna teruggezet. Nog even en de maatschappij is weer ingesteld met arme en rijke huizen, wijken, scholen en de Elite op een voetstuk als ware helden van God. Want de sneeuwbal van domheid rolt voort omdat niemand slimmer mag zijn dan de Elite. De politieke ontwikkelingen met haar afbraak van de verzorgingsstaat laten zien waar dat toe leidt, want de Nederlandse elite onder leiding van CDA en VVD trapt feilloos in de valkuil die de Elitewereld heeft uitgezet. Want de Elite is overal. Zij kent de wereld als geen ander en met de huidige communicatiemiddelen is het een fluitje van een cent om strategische plannen te bedenken met collega's elders in de wereld.

Wie laat de aarde liever vernietigen tot hij weer net zo woest en ledig was als in het begin, dan van het voetstuk af te stappen en te erkennen dat hij of zij net zo dom met jaloezie omgaat als de goddelijk elitaire ouders van de vrije [anarchisten-] markt? Wie zei dat je het verleden niet moet oprakelen? Dat je het geschiedenisboek gesloten moet houden en alleen maar kijken naar het heden? Dat schuldgevoelens onnodig zijn en slecht, behalve voor mensen die boos zijn op de Elite van de vrije [anarchisten-]markt en een rechtvaardige mening hebben? Wie wil als een kip zonder kop werken tot hij erbij neervalt - afgewisseld met eten, verslaving en vermaak - onder het mom: niet denken moet maar no-matter-what doen wat de Elite je vraagt, ook als dat beschadigend is voor jezelf en anderen? Wil zegt dat je je ouders ten allen tijde moet respecteren? Dat je nooit meer kunt veranderen omdat de Elite je naar zijn of haar beeld geschapen heeft. Dat slechte mensen altijd slecht [gemaakt] zijn en goede altijd goed? Dat je nou eenmaal gemaakt bent tot die je bent?

4.3 Wat is er toch met jullie aan de hand in Nederland?

Wat er aan de hand is? Nederland is besmet met het aanbiddelijke hiërarchievirus van de rest van de wereld. Daarom gedraagt ze zich net zoals haar soortgenoten elders in de wereld. Daarom herhaalt zij het elitair conformerende patroon van goddelijke vaders en heilige moeders naar hun beeld en reageert ze haar boosheid over hun onrechtvaardigheid af door zelf onrechtvaardig te worden. Door de mens-en-massa op te zadelen met haar angst voor goddelijk elitaire ouders en verduiveld heilig conformerende kinderen die – conform de rest van de wereld – via economische recessies extreme verschillen creëren tussen goddelijk rijk en menselijk arm. Door de mens-en-massa te dwingen een hiërarchische rol aan te nemen. Door de mens-en-massa aan te zetten tot haat tegen bevolkingsgroepen die door collega-elitair elders in de wereld worden vertrouwd. Elitair die hun eigen volk genadeloos met leger en zelfmoordcommando's de dood injagen als ze niet doen wat goddelijk rijke ouderen willen dat ze doen. Door rechtvaardig bekritiserende mensen meedogenloos af te straffen, als afschrikwekkend voorbeeld voor de mens-en-massa. Door oren, hart en ogen potdicht te hebben en niet meer naar rechtvaardige argumenten te luisteren. Door haar mening op te leggen en haar zin door te drukken. Door rechtvaardigheidsgevoel en boosheid te koppelen aan zonde en psychische en fysieke straffen. En vooral, aan schuldgevoel.

Want het conformistenvolk van Nederland is belust op macht en aanzien. Zij voelt zich klein maar wil groot zijn. Dus is ze, net als ieder andere conformist in de wereld, financieel, intellectueel en emotioneel afhankelijk van de elite van vrije markt en overheden waar dan ook ter wereld. Je hoort er immers pas bij in de elitewereld-heerschappij als je miljoenen verdient met 'goddelijke' baantjes. Daarom durft ze ook niet boos te worden op 'goddelijke' papa's en mama's waar dan ook ter wereld. Daarom wantrouwt ze haar goddelijk elitair collega's ook niet, want wantrouwen is immers angst + denken, je mag de bedoelingen van die goddelijke elite immers niet in twijfel trekken. Dus durft ze geen andere mening te hebben als al die andere goddelijke elitair in de wereld. Durft ze niet zichzelf te zijn en volgens rechtvaardige

principes te leven. Durft ze geen goed voorbeeld te zijn door rechtvaardig en sociaal te zijn op basis van humane gelijkwaardigheid en redelijkheid en breekt ze haar verzorgingsstaat af. Daarom doet ze, anno 2003, net als Noach.

Want Noach was een rechtvaardig en onberispelijk man [G6:9]. Precies zoals God voor ogen had. Daarom liet God hem de ark bouwen om de zondvloed te overleven; de vernietiging van de aarde waardoor vele onschuldigen werden getroffen. Dat zo iets je niet in de koude kleren gaat zitten wordt duidelijk als Noach na de zondvloed op een goede dag dronken raakt en zijn volkomen onschuldige kleinzoon vervloekt als zijn zoon Cham hem naakt en dronken in de tent ziet liggen [G9:18-29]. Noach was zich door de gebeurtenissen namelijk terdege bewust geworden van de onredelijkheid van God. Dat God er niet van gediend is als zijn kinderen redelijker zijn dan hij. Daarmee wordt indirect immers ook de kritiek op God zichtbaar. Dus werd Noach net zo onredelijk en selectief als God.

Wat er aan de hand is? De conformerende mens-en-massa zijn net zo onredelijk als goddelijke Elitairen. Onredelijkheid die doet denken aan hiërarchisch conformerende ouders. Ouders die jaloers waren en niet wilden dat hun kinderen mochten wat zij zelf niet mochten: zichzelf zijn, een eigen mening hebben en opkomen voor rechtvaardigheid. Die kritisch en boos zijn op onredelijke kinderen en volwassenen. Die afstand nemen van onredelijkheid van zichzelf en anderen en het beter doen. Net als Noach voordat de zondvloed uitbrak. Net zo bang om vernietigd te worden door een 'nauwverig God' als je je rechtvaardige zelf blijft. [zie Gebakken lucht/Deut.5:9]. En dus net zo bang om no-matter-what zichzelf te blijven.

Daarom is de Nederlandse vrije marktelite bang om als klein duimpje te moeten vechten tegen reusachtige vaders en moeders elders in de wereld. Tellen ze net zolang tot ze geen boosheid meer voelen en geen elitaire onrechtvaardigheid meer zien. Houden ze krampachtig de hiërarchie in stand. Zeggen ze net zoals het energie spotje van de overheid dat Nederland klein is maar groot denkt. Net zo groot als de rest van de wereld. Daarom ontstaan er iedere generatie opnieuw meer conformistische mannen en

vrouwen in Nederland die linksom of rechtsom hun eigen hiërarchische kastensysteem creëren waar iedereen zich aan moet conformeren: bescheiden van buiten en elitair van binnen. Behalve de Goddelijke Elite, die hoeft niet bescheiden te zijn. En dus is Nederland rijker en onbescheidener dan ooit. Worden er steeds meer capabele, kritische mensen in de hoek van kansarmen gedrukt. Ontstaan er steeds meer Abels die conformistisch geweld plegen en Kaïns die gelijkwaardig geweld als enige oplossing zien om rechtvaardigheid af te dwingen.

Want dat krijg je als je conformeert aan de elite van de vrije markt. Als je gaat meedoen en op jouw beurt de hiërarchie in stand houdt en mensen dwingt om niet van hun boom der kennis van goed en kwaad gebruik te maken. Dan ben je ook niet rechtvaardig. Dan wentel je je boosheid over onrechtvaardigheid ook af op onschuldige lammetjes en familieleden. Dan koppel je boosheid ook aan zonde. Dan wil je ook niet delen en gelijkwaardig zijn. Dan vorm je weer een nieuwe generatie ouders die kinderen elitair afdwingt om onrechtvaardigheid zonder kritiek te accepteren. Dan ontstaat er weer een nieuwe spiraal van beestachtig geweld.

Dan ben je medeverantwoordelijk voor een gewelddadige samenleving waar de creativiteit is uitgedoofd. En daarmee de economie. Dan ben je medeverantwoordelijk voor de recessies en de krampachtige zoektocht naar nieuwe wegen om geld te verdienen. Dan geef je de Elite *zelf* de gelegenheid om nieuwe motieven aan te boren om te veroordelen en macht uit te oefenen. Dan zorg je er *zelf* voor dat er geld kan worden verdiend aan het creëren van conflicten. Want als je niet zelf verantwoordelijk wil zijn voor je eigen gevoel, je eigen verstand en je eigen gedrag, creëer je zelf je eigen vette hart, je eigen dove oren en plak je zelf je ogen dicht.

4.4 Ziek, zieker, ziekst

Nederland is ziek. Het komt iedereen de neus uit [NOS 23-12-03]. 'Familieleden die je het hele jaar door met succes hebt weten te ontlopen maar de

kerstdagen mee zit opgescheept', hoorde ik op 24-12-03 op ontbijtradio. Door de jaren heen is het een typisch Nederlandse gewoonte om de kerstdagen, samen met de familie door te brengen met veel TV te kijken, winkelen of uitgaan. Dat leidt ten minste af van allerhande confrontaties. Altijd is kortjakje ziek, maar zondags en met kerstmis graag even niet. Dan wil iedereen vrede om zich heen. Zonder ruzie, want kritiek en boos worden omdat er iemand rechtvaardig is temidden van een aan Goddelijke Elites conformerende rest is immers taboe in de kast van het kastenstelsel van de conformistenhierarchie.

Dus is geweld, detectives en minachting dag in dag uit schering en inslag in televisieland, maar niet op zondag en met kerst. Dan wordt filosoferen over sociale betrokkenheid en liefde in hysterische proporties weergegeven om de rest van de week en het jaar te compenseren. Dus kijken we ieder jaar weer naar dezelfde sociale gevoelens oproepende films als 'A christmas carol', een film over een gierigaard die met kerst tot inkeer komt, want fantasie heeft de mediawereld al sinds de 60er jaren niet meer. Maar ja, toen durfden mensen dan ook nog boos te worden en kritisch te zijn naar het ouderlijk gezag. Dat maakt een mens dynamisch en creatief. Kom daar nu eens om.

Maar dit jaar is het anders. Uit allerhande gepraat klinkt het verlangen door naar gewoon jezelf zijn. Even geen rol spelen. Behalve de vast terugkerende christmas carol is er niet veel bijzonders te zien op TV. Bijna alles gaat op de gewone toer door, inclusief de broodnodige portie dagelijkse geweldfilms. We willen immers onszelf zijn. En sociaal zijn is uit zegt de overheid. En die kan het weten, de hogere heeft immers altijd gelijk in de hiërarchie. Dus hoeven we ons nergens voor te schamen. Nergens schuldig over te voelen. Ook niet over het verschil in arm en rijk, dat de één leeft in alle mogelijke luxe met een dak boven zijn hoofd terwijl anderen op straat zijn gedumpt. Ook niet dat je toelaat dat een regering mensen na jarenlange procedures en niets mogen doen alsnog het land uitgooit, met als risico te worden vermoord. Ook niet dat je het als man heel gewoon vindt om zorgtaken aan vrouwen en dienstverleners over te laten. Dat je niet in deeltijd

zorgt. Dat je je kinderen nauwelijks kent. Ook niet dat je je als een elitaire vrouw gedraagt die het altijd beter denkt te weten, alles maar op één manier gedaan wil hebben en allerhande nonverbale trucjes gebruikt om te demonstreren dat Elitaire vrouwen beter zijn. Ook niet dat liefde, houden van en delen alleen nog woorden zonder inhoud zijn. Dat je gedachtenloos meepraat met hiërarchisten die zeggen: 'dat gaat mij niets aan', 'ik heb niks gedaan', 'ik weet nergens van', 'dat is niet *mijn* pakkie an'. Dat je alleen nog maar conformistisch zeurt over nog meer elitaire voordeeltjes en macht en aanzien ten koste van anderen.

In het nieuws van 23-12-03 bleek dat vooral mannen niet zo van alle gedoe rond kerst houden. Daarom heeft iedereen griep. Geen wonder, hiërarchische vrouwen doen massaal de elitair dicterende moeders van de vrije markt na. Dus laten ze zich net zo hiërarchisch verleiden tot onrechtvaardigheid en rolgedrag als hiërarchische mannen. En zijn ze dus net zo'n Moeder Heilige als hun Moeder Overste.

In het programma de held van 2003 [21-12-03] bleek dat heel veel mensen hun ouders als helden hadden opgegeven. Verbaast me niks. Ook niet als het initiatief vooral van vrouwen zou komen. Eert uw vader en uw moeder immers. Kritiek mag niet, dus beter doen ook niet. Daar zit je dan met je goeie gedrag. Moet je je ouders wel bewieroken want alleen zo loop je kans ook te worden bewierookt.

Daarom proppen hiërarchische vrouwen zich – ondanks werk en opleidingsniveau – vol met door Elite geadviseerde regeldictatuur en etiquettegezwam, reguleren ze kennis en emoties gehoorzaam in een gehiërarchiseerd geweten en wouwelen ze keurig netjes over 'echte jongetjes' en 'echte meisjes'. Oftewel, thuis heerst net zo'n hiërarchie-epidemie als daarbuiten. Van hiërarchische vrouwen hoef je dan ook net zomin echte emotionele betrokkenheid te verwachten als van hiërarchische mannen. Alles is nep. In de hiërarchie mag je immers jezelf niet zijn. Iedereen moet zich als een auto-maat onderwerpen aan de grillen van de Elitebaas met haar bureaucratische terreur van eindeloze lagen en procedures. Moet, compleet met middel-eeuwse kostuums en stropdassen. alles slikken, niets meer voelen en de rol

spelen van: 'ik ben belangrijk', 'hij heeft altijd gelijk', 'ik kan het weten', 'dit moet zus en dat moet zo' en 'dat hoort zo', 'anderen doen het ook' geouwehoer. Daarom ben je hele dagen hiërarchisch ziek. Maar zondags, met kerstmis en in de vakantie het liefst even niet.

Ziek zijn kan heel gezond zijn mits je het verband ziet tussen ziek zijn en walgen van onrechtvaardigheid. Mits je het verband ziet tussen ziek zijn en gloeien van ergernis. Mits je open kaart speelt. Maar de hiërarchist ziet niks. Die heeft zichzelf doof, blind en gevoelloos gemaakt. Die zegt gewoon dat er een griep epidemie heerst. Dat hij of zij toevallig slachtoffer is of zijn weerstand is verdwenen door de drukte. Want hiërarchisten willen geen verbanden leggen. Dat mogen ze niet. Dus denken en voelen ze niet meer. Dus vinden zij het niet normaal dat ouders hun kinderen opvoeden tot zelfbewuste, onafhankelijke en sociale personen die kritisch naar zichzelf en anderen durven staan. Dus vinden zij het niet normaal dat ouders commentaar krijgen als ze het niet goed doen. Dus verwachten zij geen kritiek van hun eigen kinderen. Dus hangt de opgefokte regeldictatuur van de elite hun helemaal niet ellenlang de keel uit. En ook aan nepvriendelijk opzitten en pootjes geven hebben zij helemaal geen hekel. Laat staan aan het geleuter over jurken, stropdassen en 'hoe hoort het eigenlijk'. En bang om iedereen aan hun laars te lappen en te doen wat ze zelf willen, zijn ze ook niet. Integendeel, ze vinden dat ze zichzelf zijn, relaxt en sociaal. Daarom storen ze zich ook nooit aan het elitaire gezwam van bazen, collega's, en ouders die altijd gelijk willen hebben. Ook de samenleving vinden ze helemaal niet onrechtvaardig, emotioneel en gewelddadig. Daarom willen ze ook niet van A naar B. Ze blijven liever wie en waar ze zijn. Ook al worden ze er ziek van. Dus gaan ze na hun griep gewoon door met hun 'zichzelf zijn', shoppen, TV kijken en verveeld wachten tot de race met andere werkende mannen en vrouwen weer begint. Dus ergeren hiërarchische mannen zich weer aan alle bemoeizuchtige regels en praatzieke gewoontes van hiërarchische vrouwen, maar vinden ze alle bemoeizuchtige regels en praatzieke gewoontes van zichzelf en andere hiërarchische mannen heel gewoon. Dus ergeren hiërarchische vrouwen zich weer aan de dictatoriale regels en interesseloze ge-

woontes van hiërarchische mannen. maar vinden ze alle dictatoriale regels en interesseloze gewoontes van zichzelf en andere hiërarchische vrouwen heel gewoon. En zo leefden zij nog lang en eensgezind gespleten dwalend tussen vader en moeder, narcisme en conformisme, elite en massa, sadisme en masochisme, maar zichzelf vonden ze [daar] niet.

5 Het politiek bedrijf

Kabinetten komen en gaan maar dat geeft niet want het zijn immers de topambtenaren die alles regelen en ondanks wat ze allemaal uitvreten vrij baan hebben en op de loonlijst blijven staan.

5.1 Ambtenaren, managers en het politieke beleid

Politieke partijen beloven veel maar maken bitter weinig van hun beloftes waar. Voor je weet is er weer een nieuw kabinet met andere plannen dan het voorgaande kabinet, zodat alles wat net bereikt was weer onderuit gehaald wordt. Daar gaat dat mooie plan dat al kant en klaar te wachten lag op het akkoord van de kamers. Ondertussen gaan de ambtenaren rustig door op de hun vertrouwde weg, met bedenken van hun welgevallige oplossingen. Want het zijn ambtenaren die adviseren, rapporten maken en voorstellen doen. Zij hebben hun uitgebreide netwerk om plannen om te buigen in een hun welgevallige richting. Of - net als in het onderwijs - onwelgevallige besluiten te boycotten door gewoon op de oude voet door te gaan en veranderingen te laten stranden als zijnde niet werkbaar.

Het zijn ambtenaren die ministers en staatssecretarissen op ideeën brengen. Want zeg nou zelf: wat is een minister, staatssecretaris of premier nou helemaal, niet meer dan een manager immers van wat voor grote of kleine club dan ook. Net als al die directies en managers van bedrijven en overheden, managet hij alleen maar een grote onderneming.

Want dat is het enige wat je in managementfuncties doet: een besluit nemen op grond van alle papirassen die je op je bureau krijgt. Alle verhalen, aanbevelingen en ideeën die rondgestrooid worden. En die jouw soms zelf op ideeën brengen maar daar heb je meestal geen tijd voor want je bent te

druk met alle stukken doorlezen, verhalen aanhoren, overleggen en de buitenwacht te woord staan. 'Kijk eens, ik ben belangrijk', zei de gek.

Laten we wel wezen, al heeft de man of vrouw op zich misschien veel capaciteiten, in zo'n functie ben je alleen maar een coördinator en een pr-man tegelijk. Of je nou premier, directeur of aannemer bent, je blijft gewoon een simpele manager. Alleen een moderne manager, zo een die niets meer zelf doet, want dat is de mode van deze tijd. Het wemelt dan ook van de 'managers' in Nederland, want wie wil er nou niet niks doen dan lezen, praten, je zin doordrukken en mooi weer spelen voor een smak geld. En al die managers zijn druk bezig om zich te bemoeien met het leven van anderen, want dat doen ze het liefst: anderen dictatoriëren wat ze moeten doen. En steeds weer blijkt dat die anderen niet tevreden zijn met de manier waarop ze dat doen. En steeds weer blijkt dat besluiten vooral de belangen van de managers in de kaart spelen.

Vind je het gek dat er steeds minder gewerkt wordt. Als de manager het rustig aan doet waarom de anderen dan niet; iedereen heeft toch dezelfde rechten? Op papier dan. Daarom is iedereen moe, moe van die ongelijke strijd en dat aan de leiband lopen van hogeren. Daarom wil iedereen net als de manager, de zaak naar eigen hand kunnen zetten en voldoende geld hebben om prettig te leven. En dat kan alleen als je aan de top zit, want alle anderen zijn slechts paljassen van hiërarchische managers.

En dus haast iedereen zich weer de auto en de file in, laat zijn of haar kinderen thuis over aan een ander of dumpt hen in de crèche, op school of bij een andere dienstverlener en probeert met oude jongens krentenbrood of respect tonende lachjes, al naar het soort baas, zijn of haar baas te imponeren voor een interessantere functie.

De oude vakman die zijn werk organiseert, coördineert en tegelijk managet is niet meer. Alleen 'zwakkelingen' sloven zich nog uit om goed werk af te leveren en laat de baas de baas zijn. Die laat zich niet door blabla management-gepraat imponeren maar gaat stoïcijns door met het leveren van vakmanschap. Het zijn deze enkelingen waarop de maatschappij draaiende wordt gehouden. Die de zaak werkelijk managen. De hiërarchische managers in spé azen dan ook op zijn werk, jagen hem op om nog meer te

doen en lopen zodra het klaar is gauw naar de baas om een wit voetje te halen. Of om aan te geven dat het product eigenlijk door hen tot stand is gekomen. Of ze jatten domweg het product, veranderen er iets aan en zorgen dat ze de vakman of -vrouw voor zijn bij de baas. En dus komen er steeds minder echte vaklui want de echte vakman raakt ziek of in de WAO door dit soort praktijken. Of wordt ontslagen omdat collega's of bazen zich bedreigd voelen door zoveel energie en vakmanschap.

Met als gevolg dat er steeds meer kunstgrepen bedacht moeten worden om nog een goed product af te leveren. De huidige hiërarchische managers zijn er dan ook goed in om oude producten in nieuwe jasjes te steken en te presenteren alsof dit nooit eerder vertoond is. De mediawereld is daar een mooi voorbeeld van. Zo laten TV zenders dagelijks weer zien hoe ze alleen nog in staat zijn om te kopiëren, te jatten en te herhalen. Schreeuwen ze om het hardst dat iets niet anders kan of dat iets zo is en hoe geweldig ze wel niet zijn. En dat wordt met veel uiterlijk vertoon gepresenteerd. Want iedereen, man of vrouw is bezig met uiterlijkheden met mooi en aardig overkomen, want dat is het enige wat telt: hoe iets lijkt. Als het maar wat lijkt, inhoud heeft haast niemand meer. Big Brother, Idles, eindeloze spelletjes, vermaak- en muziekprogramma's, alles gaat om uiterlijkheden, om gekend worden hoe stompzinig ook. En de media en platenmaatschappijen varen er wel bij. Ze hebben zonder iets te presteren weer een programma geleverd waar iedereen naar kijkt en een product geleverd. Want daar is de media goed in, halve waarheden verkondigen, vooroordelen tentoonspreiden en papegaaiend achter opgefokte managers aanlopen. Want, de goeden niet te na gesproken, zijn dat de meeste managers van vandaag de dag ijdele leeghoofden.

En ondertussen gaan de ambtenaren conformistisch door met 'hun' beleid. Want zij zijn degenen die de hiërarchische touwtjes werkelijk in handen hebben. Zij volgen immers getrouw het vrije marktbeleid van de elite.

Nadat ik op 24-7-02 een kopie van mijn bezwaarschrift aan de Gemeente met een toelichting naar premier Balkenende had gestuurd in verband met het beleidsmatige karakter ervan, stuurt deze op 6-9-02 een bedankbriefje

met excuses voor de late reactie en waardering voor mijn politieke betrokkenheid. Enkele maanden later, [december 2002] lees en hoor ik op TV en Internet hoe het, inmiddels demissionaire, kabinet Balkenende zijn politieke verantwoordelijkheid tot uiting denkt te brengen en misstanden wil aanpakken. Het kabinet is van plan om vergaande wijzigingen in de ABW in te stellen. Zo wil zij:

1. de bijstand zo minimaal mogelijk maken om mensen te ontmoedigen de bijstand 'in te gaan'.
2. de bijzondere bijstand aan banden leggen.
3. de gemeentes aan banden leggen zodat de ene gemeente niet meer kan geven dan de andere.
4. de drie jaar grens voor bijzondere bijstand afschaffen.
5. de uitkering voor mensen met een bijstandsuitkering van meer dan vijf jaar verhogen.

Maar daar blijft het niet bij. De topadviseurs van het kabinet hebben nog meer bezuinigingen in petto lees ik in de Tribune van de SP van 14-3-03:

1. Verlaging van de loonkosten en meer eigen betalingen per jaar.
2. Spaarloon afschaffen.
3. Bezuinigingen op de huursubsidie, WW-uitkeringen, sociale werkvoorziening en belastingkwijtschelding door gemeenten.
4. Verdubbelen van het collegegeld en inruilen studiebeurs voor een leenstelsel.
5. Afschaffen van de OV studentenkaart en de bekostiging masterfase [4^e studiejaar Universiteit].
6. Schrappen van huisarts-, tandarts- en fysiotherapeutkosten boven 18 jaar.
7. Verlaging van het zak- en kleedgeld voor mensen in verpleegtehuizen.

Dus dat is het werkelijke antwoord van het kabinet van premier Balkenende. Want de plannen en maatregelen die het, toen nog, demissionaire kabinet,

of beter gezegd, de topambtenaren eind 2002 in petto hebben, zijn gebaseerd op de gedachte dat het de schuld van de mensen zelf is dat ze aan de onderkant van de samenleving terecht zijn gekomen. Ze gaan uit van het aloude standpunt dat mensen in de bijstand zitten omdat ze ófwel niet willen werken óf sociaal-maatschappelijk op het randje van de samenleving zitten, de zogeheten fase vier mensen. Met andere woorden: ik ben ofwel te beroerd om te werken of ik ben een 'op het randje mens' volgens dit kabinet en anderen. Dus al mijn intensieve pogingen om aan het werk te komen, die onder meer gesaboteerd worden door diezelfde overheid, tonen volgens Balkenende en de zijnen aan dat ik te beroerd ben om te werken en liever op het bestaansminimum blijf zitten. Of hoor ik tot de categorie randje mens die alles maar over zich heen laat komen en niet meer voor zichzelf opkomt?

Het kabinet kan me ook in de beroemde uitzondering op de regelcategorie zetten. Geloof ze het zelf? Laat het kabinet en haar ambtenaren internet eens lezen of de Landelijke Bijstandskrant. Of eens in de wachtkamer van de bijstand gaan zitten. Eens meelopen met mensen die net de zoveelste afwijzing gekregen hebben. Kijk, hoor en ervaar eens aan den lijve en oordeel dan.

Alleen punt vijf lijkt er uit te springen. Of niet soms? Laat ik mezelf weer een als voorbeeld nemen. Volgens het gemeentelijk beleid kunnen mensen die een bijstand hebben terugbetaald die periode niet meetellen want zij hebben 'in die periode geen bijstand gehad'. Ook als ik een tijdelijke baan kan krijgen en daarna weer in de bijstand kom begint de vijf jaar periode opnieuw. Met andere woorden: als ik graag ietsje meer geld wil op de lange termijn kan ik ook maar beter geen tijdelijke baan aannemen want zoals het er nu voorstaat hoef ik, gezien de medewerking van bedrijfsleven en overheid niet op een vaste baan te rekenen. Want als de 'vrije' markt vrij spel krijgt is de de grootste kapitalist de Elitebaas en de ambtenaar zijn conformist-enknecht. Dan mag ik hoogstens even mijn vakmanschap tonen en dan gauw weer wegwezen. Om dit te voorkomen zou het mij niet verbazen als binnenkort de ambtenaren met het voorstel komen om de bijstand als het even kan zo snel mogelijk te laten terugbetalen en mensen tijdelijk werk tot ver onder

hun niveau te laten accepteren. Zodat mensen ongeacht hun opleiding gedwongen worden om een baantje als vakkenvuller of iets dergelijks te accepteren. [Een half jaar later blijkt dit inderdaad een van de vele nieuwe bezuinigingsplannen te zijn die het nieuwe kabinet Balkenende in petto heeft].

Met andere woorden: door mensen veel tijdelijke baantjes te laten aannemen kan de overheid de extra kosten voor hogere uitkering na vijf jaar ABW drastisch beperken. Zodat uiteindelijk alles bij het oude blijft en mensen op het meest minimale bijstandsniveau blijven zitten om ze maar zo gauw mogelijk uit de bijstand te jagen. Onder het mom van eigen schuld dikke bult, moeten ze maar een baantje ver onder hun capaciteiten nemen en de lager opgeleiden daarmee van hun arbeidsplaats verstoten en hen als dom werkschuw tuig de agressie en economische oorlogsvoering in jagen omdat de vrije marktelite daar belang bij heeft. Punt vijf past dan ook precies in de strategie van dit kabinet. Wat hoor ik toch weer voor bekende geluiden?

Het wordt duidelijk hoezeer de overheid onder leiding van de vrije marktelite druk bezig is om de oorlogszuchtige rolverdeling weer uit de mottenballen te halen. Hoe? Door man en vrouw weer druk in de weer te laten zijn om economische oorlog te voeren ten behoeve van de elite van de vrije markt. Door de vrouw weer thuis de kinderen te laten klaarstomen voor de economische oorlogsvoering van de vrije marktelite. Of, als ze dat niet wil, als ze zo nodig zonder partner door het leven wil gaan, of moest [omdat ze te kritisch was op al die als een rattige kip zonder kop economisch meelopende partners en/of te zelfdenkend opvoedde naar het oordeel van de conformist-en-elite van de vrije markt], door de bijstand dusdanig uit te kleden zoals alle kabinetten van de laatste decennia dat steeds voor ogen hadden [of moet ik zeggen conformistische ambtenaren?] en het proces van terugkeer naar de arbeidsmarkt zodanig te dwarsbomen dat ze net als ouderen, allochtonen, zieken, gehandicapten en lager opgeleiden weer in de onderste lagen van de samenleving worden gedrukt. Het onderwijs, de woningcorporaties en vele anderen ondersteunen dit selectieve beleid van de conformist-en-elite van de vrije markt wel. Ze hebben er immers economisch belang bij.

De 'sociale' plannen die dit demissionair kabinet en de ambtenaren in gedachten hebben, tonen onomwonden aan hoezeer ze leiden tot het uitbouwen van een door de economische elite van de 'vrije' markt gedicteerde samenleving met kansrijken en kansarmen. En daarmee tot een verdere ondersteuning van het huidige beleid van het lokale hiërarchistenbestuur. Met deze maatregelen slaat het kabinet vijf vliegen in een klap:

1. Onder het nihilistische motto: een 'echte man' durft toch niet voor zijn moraal uit te komen of heeft er geen en iemand zonder openlijke moraal of iemand die het ene zegt maar zodra het economische en maatschappelijke problemen geeft, het andere doet, kun je voor elk 'vrije markt' karretje spannen.
2. Met een nihilistische maatschappij zonder rechtvaardige moraal kun je zonder blikken of blozen de oude Nederlandse hiërarchiecultuur van de VOC – met de conformist-en-elite van de vrije markt thuis en elders economisch oorlogvoerend en rechtvaardigen in de anonimiteit het zwijgen opgelegd – in ere herstellen.
3. Onder de dreiging van terug naar het aanrecht en economische armoede als je kritiek hebt, lopen die vrouwen die zo graag economisch onafhankelijk willen zijn wel als een kip zonder kop achter de mannen van de vrije markt aan.
4. De elite van de vrije markt hoeft niets anders te doen dan het niet nadenken maar nadoen te promoten en met trojaanse trucjes het volk bang te maken met economische recessies en rampspoed. De conformistische mannen en vrouwen van de vrije markt doen de rest door nadenkers monddood te maken en critici die de 'eigen belangen' van de vrije markt in gevaar brengen uit te schakelen.
5. Daarmee wordt de vrije marktcultuur van de conformist-en-elite door manipulatie, intimidatie, corrupte en andere misdadige praktijken steeds groter. En daarmee haar goddelijk misdadige greep op de wereld.

Op mijn prikbord hangt een Ansichtkaart van een docente met daarop een antieke vrouw die een foto maakt met een evenzo antieke camera. Het deed

haar aan mij denken. Inderdaad, ik kijk, denk en voel. en leg vast. Dat is het voordeel als je al vroeg als levend meubelstuk door het leven ging. En als 50+er ben ik antiek in de ogen van velen. Vooral als je nadenkt over goed en kwaad en daarna handelt. Want wat is tegenwoordig nog meer uit de tijd dan praten over humane opvattingen en je druk maken over de slechte verdeling van de zorgtaken en de invloed daarvan op de kinderen nietwaar? Dat is toch antiek nietwaar? Iets uit voriger eeuwen? Ja de huidige generatie weet het allemaal beter. De emancipatie is voltooid want vrouwen werken ook. En mannen doen ook wel eens een afwasje. In de afwasmachine. Dus wat nog te zeuren verder nietwaar?

Hoewel ze dat uitvoerig hebben geprobeerd hebben ze mijn [minimale] werkervaring niet kunnen afpakken. En daarmee mijn kans om in de keuken te kijken van het managementbeleid. En omdat angst en wantrouwen mij geleerd heeft goed te denken, te voelen en te observeren, weet ik van jongs af aan dat het gevaar vooral van het gezag komt. Als levend meubelstuk observeer ik de bewegingen van degenen met de meeste macht. Ik kijk, denk en voel en puzzel de stukjes bij elkaar. Misschien heb ik het mis maar de stukjes passen verdomd goed. Kijk maar.

5.2 Bedrijfsleven, politiek en besluitvorming

De elite is vindingrijk om politieke beslissingen naar haar hand te zetten. En de macht van de vrije markt reikt ver want het bedrijfsleven heeft een heel scala aan deskundigen, adviseurs, adviesbureau's, commissarissen en binnen- en buitenlandse contacten om politieke zaken naar zijn hand te zetten.

Opvallend toevallig vind ik dan ook de uit het niets opkomende werkloosheid van februari 2003, de plotselinge negatieve prognoses en de hysterische reacties op de uitslag van de peilingen in de maanden voor de 2^e kamerverkiezingen van 2003. Met name vanaf februari worden plotseling tal van mensen worden ontslagen, waaronder veel HBO-ers en jongeren. Dat betekent

dat jongeren voorgaan bij een plaats op de arbeidsmarkt. Ouderen zoals ik kunnen het op deze manier helemaal wel schudden. Het past precies in het straatje van het huidige management dat niet tegen ouderen en vaklui bestand is omdat ze te kritisch zijn en hun leeghoofdigheid te goed doorzien.

Stel nou, je hebt of krijgt een regering die humane gelijkwaardigheid en milieubeleid voorop heeft staan. Ik geef toe, er zijn niet veel voorbeelden in de wereld op dit moment, maar... Daar sta je dan als bedrijfsleven met elitaire belangen. Wat kun je doen om weer zo gauw mogelijk een regering te krijgen die jouw elitaire belangen vooropstelt? Nou, bijvoorbeeld:

- Door de economie negatief te beïnvloeden tijdens een sociale regering of kabinetsformatie.
 - Door geheime afspraken te maken met andere werkgevers in dezelfde of andere bedrijfstakken om volk, politici en media angst aan te jagen door met de nodige zorg te praten over slechtere economische vooruitzichten.
 - Door jaarcijfers en prognoses negatiever te interpreteren. Hierdoor wordt ook de beurs negatief beïnvloed wat een extra negatief effect geeft. Dit heeft ook weer negatieve invloed op het bestedingspatroon van de particuliere sector. Een mogelijk financiële risico wordt genomen vanuit de veronderstelling dat een sociale regering geen lang leven beschoren zal zijn en de zaak in een volgende gunstige regeringsperiode weer omhoog kan gaan. Met andere woorden: het wordt benaderd als een investering.
 - Door de publieke opinie te beïnvloeden met veel uitspraken doen over gewenste politieke veranderingen en zich voortdurend 'ernstige zorgen te maken' over het bestedingspatroon.
 - Door flink te lobbyen bij politieke partijen en te schermen met 'noodzakelijke' bezuinigingen op sectoren als onderwijs en gezondheidszorg waardoor de ontevredenheid onder de mensen wordt vergroot.
 - Door goede contacten te onderhouden met leden van politieke partij-

en en oud-medewerkers die als ambtenaar of onderzoeker werken. En deze te bewegen tot allerhande onderzoeken en rapporten tot voorspellingen over te verwachten werkloosheid. Zodat een self-fulfilling prophecy effect wordt bewerkstelligd.

- Door plotseling medewerkers te ontslaan die toch al niet bevielen of door reorganisaties dramatischer te maken dan ze in werkelijkheid zijn.
- Door minder jongeren, allochtonen, ouderen, langdurig werklozen en gehandicapten in dienst te nemen en allerhande bezwaren aan te voeren. In de hoop dat er nieuwe extra subsidies ontstaan die de overheid weer extra geld kosten. Zodat daarna gezegd kan worden dat een sociaal beleid onverantwoordelijk met geld smijft want dat deze maatregelen niets uithalen.
- Door het zoveel mogelijk weer invoeren van de 40-urige werkweek en fulltime werken steeds meer als eis bij sollicitaties te stellen, vooral bij 'mannelijke' functies. Door allerhande bezwaren in te voeren om mensen een parttime baan te verhinderen.
- Door parttimers de kans op carrièremogelijkheden te ontnemen en vrouwen weer in toenemende mate in ondersteunende diensten en rotbaantjes in te laten zetten.
- Door mannen te dwingen tot veel overwerk zodat het thuisfront in de problemen raakt en de rolverdeling thuis weer ter discussie komt te staan.
- Door de discussie over bijdragen aan kinderopvang in organisaties aan te zwengelen. Vooral onder jongeren en alleenstaanden.
- Door de rolverdeling binnen het bedrijf regelmatig als onderwerp te laten terugkeren en als bedrijfsleiding duidelijk te maken dat de mening is toegedaan dat alleen een traditionele rolverdeling goed is. Door stelselmatig te benadrukken dat mannen niet geschikt zijn voor zorgtaken.
- Door met name mannen die toch parttime werken het leven zo zuur mogelijk te maken of zozeer een carrière te belemmeren dat ze ofwel

- verdwijnen of weer fulltime te gaan werken.
- Door juist in deze periode eerder gedane verkeerde investeringen extra zwaar te maken door eerst veel extra geld voor de bedrijfstop uit te trekken en vervolgens faillissement aan te vragen voor dergelijke bedrijfsonderdelen.
 - Door een steeds groter onderscheid te maken tussen de salariëring van mannen en vrouwen en de salarissen van topmanagers en mannen aanzienlijk te verhogen.
 - Door stelselmatig in de richting te sturen van bezuinigen op salarisverhogingen en allerhande extra voorzieningen.
- Door de uitslag van de verkiezingen proberen te beïnvloeden.
 - Door sponsoring van TV programma's en andere media.
 - Door reclameboodschappen.
 - Door op het werk te praten over politiek en sociale ideeën belachelijk te maken en af te doen als onrealistisch en schadelijk voor de economie.
 - Door in gesprekken niet in te gaan op realistische alternatieve economische plannen. Door die belachelijk te maken en met veel overtuigingskracht vast te houden aan plannen die in het eigen vrije markt belang passen.
 - Door tussen de regels door en via voorkeuren duidelijk te maken dat diegenen met dezelfde politieke visie meer kans op promotie maken.
 - Door de economie positief te beïnvloeden tijdens een vrije markttering. En een gemengde regering meer te belonen naarmate de partij die het vrije markt denken ondersteunt, de touwtjes meer in handen heeft.
 - Door cijfers en prognoses gunstig te laten uitvallen en de suggestie te wekken dat dit onder meer toe te schrijven is aan het regeringsbeleid. Dit heeft weer een positieve invloed in het vertrouwen in de economie, zowel op de beurs als in het bestedingspatroon van de

particuliere sector.

- Door tijdens een vrije marktregering weer allerlei mensen in dienst te nemen.
- Door juist nu salarissenverhogingen en extra voorzieningen in te voeren.
- Door te wachten met het opzetten van nieuwe bedrijven tot deze regering een paar jaar bezig is en dit mede te laten toeschrijven aan het regeringsbeleid.
- Door juist nu te investeren in onderwijs en de gezondheidszorg. Dit mes snijdt twee kanten want hierdoor neemt de invloed van het bedrijfsleven toe.
- Door geen gebruik te maken van allerhande subsidies ten behoeve van de vermindering van de werkloosheid en te lobbyen dat de overheid deze subsidies afschaft wat weer geld bespaard op de overheidsuitgaven. Door weer meer jongeren en anderen in dienst te nemen en nu wel soepel mee te werken aan een overheidsplan onder het mom van gunstige economische vooruitzichten.

Enzovoort. Enzovoort. Door al dit soort maatregelen wordt de ontevredenheid en onzekerheid van de burger bij een sociale regering steeds groter en daarmee neemt de kans op een politieke ommezwaai richting vrije marktregering toe. Zeker als steeds wordt benadrukt hoe goed de economie verliep tijdens de vrije marktregering en de 'bewijzen' daarvoor geleverd worden. Bovendien zorgt het bedrijfsleven op deze manier dat de staatsschuld bij sociale regeringen drastisch toeneemt zodat dit weer kan worden aangegrepen om te 'bewijzen' dat een sociale regering alleen maar geld uitgeeft. En omgekeerd neemt de staatsschuld met dit soort maatregelen bij vrije markt regeringen drastisch af en wordt weer aangegrepen om te 'bewijzen' dat een vrije marktregering veel beter met het geld omgaat. Stel je eens voor. Het zou toch kunnen. Of niet soms?

5.3 Hiërarchistische politiek

De vrije markt gaat uit van een hiërarchiecultuur die door haar lagensysteem een zeer bureaucratisch en omslachtig systeem opeist. Want al die rechten van hogeren en lageren moeten niet alleen worden vastgelegd en bewaakt, ook moet een selectiesysteem worden opgebouwd die de illusie van rechtvaardigheid inbouwt. Het is dan ook een kostbare cultuur want niet alleen kost een groot bureaucratisch apparaat veel geld, ook al die verschillende lagen moeten met financiële prijskaartjes in stand worden gehouden. Bovendien geldt het principe dat kritiek op degene die hoger op de hiërarchieladder staat dan jij, niet mag. Veranderingen moeten dan ook met de grootste mogelijke omzichtigheid worden voorgesteld, want geen enkele gezagsdrager mag het gevoel krijgen dat hij of zij iets verkeerd heeft gedaan. Daarom worden de omstandigheden, de tijd, de genetica, lagere mensen of andere factoren als reden voor wijzigingen gebruikt. Zolang maar niet de indruk wordt gegeven dat de hogere iets verkeerd heeft gedaan. Dit veroorzaakt extra bureaucratische rompslomp.

Schoolvoorbeeld hiervan is het Nederlandse onderwijs. Omdat kritiek naar de hogere niet mogelijk is wordt goed onderwijs een steeds schaarser goed. Onafhankelijk denken wordt afgeleerd en lesjes worden afgedraaid zonder dat naar de inhoud wordt gekeken. Leerlingen leren niet te denken maar te doen en vooral niet te precies te zijn, zeker niet meer dan de docent omdat dat als kritiek zou kunnen worden beschouwd. Ook kan hiërarchisch onderwijs geen rekening houden met het leerstadium van kinderen en de noodzaak tot actief leren. Hierdoor wordt het onderwijs steeds meer een toneel van opstand en onrust met veel uitval. Docenten worden een steeds schaarser goed op de arbeidsmarkt waardoor er extra kosten moeten worden gemaakt voor hogere salarissen.

Ook het onafhankelijk en wetenschappelijk onderzoek komt in gevaar omdat onafhankelijk en kritisch denken wordt verleerd. Dit nog naast het feit dat het bedrijfsleven een steeds grotere vinger in de pap van het onderwijs wil hebben en de overheid door de vele uitgaven eerder geneigd zal zijn om hierin

mee te gaan. Door de betrokkenheid van het bedrijfsleven in het onderwijs zal het onafhankelijke denken nog verder afnemen, zodat alleen nog hoofdzakelijk toegepast onderwijs beschikbaar is. Toegepast wetenschappelijk onderwijs die de belangen van de vrije marktelite vooropstelt. Het echt wetenschappelijke onderwijs wordt door de talloze financiële consequenties te kostbaar zodat ook hier steeds minder geld voor ter beschikking kan worden gesteld.

Het bedrijfsleven leidt hierdoor steeds meer schade omdat jongeren slecht voorbereid de organisatie binnen stappen. Zij hebben alleen geleerd dat eigen belang en selectie voorgaat en dat het niet gaat om de kennis zelf maar om het doen alsof. De jongere heeft geleerd om zijn eigen belang voor te laten gaan en met veel gemanipuleer hoge salarissen op te eisen, zonder daar veel voor te bieden. Ze hebben via politiek, bedrijfsleven, onderwijs en media geleerd hoe je het beste kunt manipuleren, ratachtig gedrag vertonen en je baas en collega's te slim af zijn. Ze leren hoe je kunt doen alsof je druk bezig bent. In beroepen en taken waar de uiterste nauwkeurigheid is vereist, kan dit tot gevaarlijke ontwikkelingen leiden. Vanwege de slechte service die bedrijven door het eigen-belang-eerst-principe leveren, zullen minder producten en diensten worden verkocht. Ook voor de handelspositie in het buitenland zal dit tot grote schade leiden.

Het beleid van organisaties met grote inkomens voor topmanagement en de vele lagen daaronder en de slechte handelspositie zal dan ook tot veel faillissementen leiden. Ook hier geldt dat de top haar eigen belang voor zal laten gaan en zoveel mogelijk de timing zo zal regelen dat zijzelf met grote sommen geld de achterdeur verlaat. De werkloosheid zal hierdoor aanmerkelijk toenemen. Hierdoor komt de overheid op nog meer kosten komen te staan. Kosten die opgebracht moeten worden door de nog wel werkenden want er wordt immers nog steeds geen belasting geheven op grondstoffen en energie [zie Bronnen: Kamp].

Wat ook kostbaar is, is de gezondheidszorg want velen zullen door de emo-

tionele schade die deze cultuur oproept, medische en psychische hulp nodig hebben. Bovendien is er door dit systeem een groot aantal uitvallers door het selectieproces. Omdat de aandacht vooral op de hogeren is gericht, zal deze groep bovendien door het krappe budget, de slechte woonomstandigheden en de selectieve hulpverlening eerder in de aanraking komen met verslaving en geweldsdelicten. Afgezien van de persoonlijke en juridische consequenties heeft ook dit veel financiële consequenties.

Naast het feit dat het ministerie van justitie steeds meer belast wordt door de toenemende geweldsdelicten met de daaraan gekoppelde werkdruk en bezettingsconsequenties, wordt de rechtsstaat ook in gevaar gebracht omdat ook politie, justitie en defensie hun eigen weg zullen volgen en hun eigen belangen voor het algemeen belang stellen. Dit houdt in dat zij, door het selectieve uitgangspunt van de hiërarchische cultuur, geen inspanningsverplichting zal voelen tot rechtvaardig en objectief handelen. Vanwege het eigen belang- en selectieprincipe zal ook de overheid bij monde van tal van politieke partijen en het kabinet niet de noodzaak inzien om een objectief en rechtvaardig beleid te voeren. Met als gevolg dat het koningshuis de overheid, het bedrijfsleven en het volk zal vertegenwoordigen zoals de eigen-belang-eerst kiezer en -gekozene dat wil. Hierdoor worden tal van mensen niet vervolgd of berispt en zet dit aan tot een nog grotere spiraal van geweld.

Doordat eigen belang voor het algemeen belang gaat, is de kans zeer groot dat de overheid tal van verkeerde beslissingen neemt, omdat korte termijn beslissingen voor beslissingen op de lange termijn worden gesteld. In een hiërarchische cultuur is er immers altijd weer iemand die nog hoger is dan jij. De historie heeft ruimschoots bewezen hoezeer conformeergedrag een belangrijke rol speelt in het Nederlandse elitebeleid. Politieke beslissingen worden daarom sneller gebaseerd op de adviezen van elitaire adviseurs uit grote landen in het buitenland. De grootste machthebber, in dit geval de VS zal trouw worden gevolgd. Ook om geweld met geweld op te lossen. Met alle kostbare gevolgen van dien.

De toenemende zorg voor de negatieve ontwikkelingen zal op tal van terreinen een steeds grotere werkdruk voor kabinet- en kamerleden veroorzaken. Hierdoor zal slaapttekort en onbalans tussen werk, rust en zorgtaken ontstaan. Naast het feit dat bij vermoeidheid minder kritisch gekeken kan worden of cijfers en adviezen wel juist zijn, wordt het risico ook groter dat door de werkdruk tal van verkeerde beslissingen genomen worden.

Om kort te gaan: omdat in de hiërarchie alles wordt afgemeten aan een geclassificeerd rechtenstelsel vormen niet ethische beginselen maar een hiërarchische markt [in de westerse maatschappij gepresenteerd als 'vrije' markt] de basis voor het overheidsbeleid. Met verstrekkende gevolgen zoals de maatschappelijke ontwikkelingen laten zien. Toekomst? Niet aan de orde? Kijk, luister, lees en oordeel zelf. Als je mag tenminste.

5.4 Politieke ontwikkelingen

Vanaf het ontstaan van het kabinet Balkenende-1, in juni 2002 wordt zichtbaar hoezeer het elitaire denken greep heeft gekregen op het politieke klimaat van Nederland. Het ontstaan op zich was al met veel gewelddadigheid omgeven. Want de verkiezingsdebatten met de uit het niets opkomende succesvolle Rotterdammer Pim Fortuyn met zijn LPF, zijn bijzondere manier van aandacht trekken, zijn opvallende aandacht voor de hoeveelheid allochtonen in Nederland en de bureaucratistische achterkamertjespolitiek waren al bijzonder onnederlands. Gezien het feit dat de LPF grote kans leek te hebben om de grootste partij van Nederland te worden kreeg de ene na de andere partij ineens bijzondere aandacht voor allochtonen. Daarna, vlak voor de verkiezingen, volgde de moord op Pim Fortuyn.

Op uitdrukkelijke wens van de LPF gingen de verkiezingen gewoon door en binnen de kortste keren was het Kabinet Balkenende-1 rond. Een kabinet met CDA, VVD en LPF was gevormd. Na veel schermutselingen binnen de LPF aan de ene kant en een opmerkelijk eensgezinde opstelling van CDA

en VVD aan de andere kant, volgde een kleine 100 dagen later een kabinetscrisis. Ondertussen kregen diverse politici en anderen te maken met bedreigingen. Waaronder de fractieleider van GroenLinks die daarop in het belang van zichzelf en zijn gezin opstapte.

De manier waarop de kabinetsformatie en politieke ontwikkelingen sinds de val van het kabinet zijn verlopen, uitmondend in Balkenende-2, in juni 2003, zijn eveneens opmerkelijk. Het kabinet Balkenende-1 wist haar demissionaire periode acht maanden te rekken en ging door met regeren en plannen maken alsof er niets gebeurd was. Hoewel er geen enkele economische reden voor was, kwamen er tijdens die periode ineens opvallend veel berichten van het Centraal Plan Bureau en anderen in de media, met angstaanjagende berichten over te verwachten economische recessies, conflicten tussen moslims en anderen en terroristische aanslagen. De media speelde hier strategisch op in. Ze liet weliswaar enkele tegengeluiden horen van economen die waarschuwden dat dit allemaal paniekzaaij was, maar ging daarna gauw weer uitvoerig door op de scenario's die het CPB ter berde bracht. Zowel de publieke als commerciële zenders leken geobsedeerd te zijn door sombere prognoses. In haar selectie van mensen die ze aan het woord liet, toonde ze aan vooral geïnteresseerd te zijn in de mensen die de touwtjes in handen hadden. De selectieve manier waarop de verkiezingscampagne werd verslagen en de manier waarop sommige partijen en personen stelselmatig werden buitengesloten van verkiezingsdebatten was eveneens veelzeggend.

De PvdA sprak haar voorkeur uit om na acht jaar samenwerking met de VVD, samen te regeren met het CDA, ook gezien de diverse enquêtes. Het CDA voelde daar niets voor en sprak zich op haar beurt uit voor een samenwerking met de VVD en eventueel D'66. Die liet vlak voor de verkiezingen doorschemeren een samenwerking met CDA en VVD wel te zien zitten. Toen de PvdA de grootste winst behaalde en het CDA genoodzaakt werd met de PvdA te onderhandelen, duurden de onderhandelingen maandenlang voordat ze stukliepen. Een van de argumenten was dat het duo Balkenende-Bos moest wachten op de uitkomsten van het CPB. Maar ook de fractieleider van het CDA moest juist in die periode met vakantie. Uiteindelijk

liepen de onderhandelingen stuk omdat volgens het CDA de chemie niet klopte. Antwoord van de PvdA: volgens ons kloppen gewoon de cijfers niet. Ook uit de berichten achteraf blijkt duidelijk dat het CDA van te voren de bedoeling had om de gesprekken te laten mislukken en deze steeds weer wist te vertragen. Daarna had het CDA het kabinet Balkenende-2 binnen de kortste keren rond. Precies zoals de bedoeling was met VVD en D'66. In de weken daarna presenteert zij zich als hard en als één man, onder het mom dat zij geen herhaling wil van het jaar daarvoor en harde maatregelen wil treffen. Net als het jaar daarvoor kaart premier Balkenende regelmatig de waarden en normen aan. Verder dan fatsoensregeltjes komt hij echter niet.

Op prinsjesdag werden de beleidsplannen van het nieuwe kabinet gepresenteerd. Uit de al vroeg uitgelekte plannen was al duidelijk geworden dat het regeringsbeleid de kloof tussen rijk en arm een stuk groter wilde maken. In de eerste plaats door haar in december gepresenteerde plannen verder gestalte te geven. Daarmee werd een grote financiële druk gelegd op de schouders van mensen met een minimum inkomen en uitkeringsgerechtigden. Mensen uit de midden en hogere inkomens gaan er netto op vooruit. Oftewel, de werkelijk sterkste schouders zijn de mensen aan de onderkant van de samenleving. Die moeten de zwaarste lasten betalen, mensen zoals alleenstaande vrouwen, allochtonen, ouderen en critici. Want zij worden in sneltreinvaart in de armoede en aan de rand van de samenleving geplaatst. Ook zieken, ouderen en gehandicapten komen massaal in de kou te staan. Zij krijgen nog eens extra te maken met afschaffing van de fysiotherapie, een medicijnknaak voor het medicijngebruik, aan banden gelegd taxivervoer, etc.

Al eerder was de verplichting tot goedkopere alternatieven voor medicijnen een onderwerp van discussie. Tegelijkertijd kwam enige tijd geleden in het nieuws dat er op grote schaal gefraudeerd wordt met medicijnen. Dit wordt zo professioneel aangepakt dat ze niet van echt zijn te onderscheiden. Omdat er soms nepstoffen in zitten kan dit mensenlevens gaan kosten. Een gevaarlijke ontwikkeling. Door een verplichting tot goedkope medicijnen worden mensen ongemerkt massaal de dood in gejaagd. Alleen kansrijken

kunnen goede medicijnen aanschaffen. Maar was dat niet juist de bedoeling van de vrije markt, de mensen die niet van nut meer zijn mensen de dood in jagen?

In de presentatie van het kabinet suggereert het kabinet dat mensen teveel medicijnen gebruiken en dat dit de schuld is van de mensen zelf. Het zijn echter juist de artsen die te beroerd zijn om het verband tussen lichaam, geest en omstandigheden te leggen en liever een receptje als voorschrijven. Antidepressieva bijvoorbeeld. Minister Hoogervorst van Volksgezondheid zegt dat hij niemand de schuld wil geven en dat niemand verantwoordelijk is. Heb ik dat goed gehoord, niemand verantwoordelijk?

Een punt van bijzondere aandacht van het kabinet is de terugdringing van de wachtlijsten. Ik herinner me nog een discussie over bepaalde groepen mensen die voorrang zouden moeten krijgen. Kansrijken dus. Dit sluit aan bij het nieuws van 18-12-03 dat de ambulances niet snel genoeg op de plaats van bestemming zijn. Dit kost mensenlevens. Tegelijkertijd wordt er zodanig bezuinigd dat steeds meer kleine regionale ziekenhuizen verdwijnen. Dit betekent grotere afstanden voor het ambulancepersoneel dat het steeds zwaarder te verduren krijgt door de boze reacties van ongeruste mensen. Het voorstel is nu om bepaalde reanimatieapparatuur die ook door leken is uit te voeren op plaatsen te zetten waar veel mensen zijn, zoals winkelcentra. Is dit niet óók in het belang van het management dat relatief vaker met hartinfarcten te maken krijgt? Straks zie je op iedere managementafdeling allerhande medische apparatuur voor het geval dat. Dat is veel belangrijker dan de financiële nood in de zorg want in de hiërarchie is de ene mens nou eenmaal meer waard dan de andere nietwaar. Ook al zijn daar sommige instellingen zelfs overgegaan tot één pyamadag in de week omdat de hulpverlening anders in de knel komt. En wordt persoonlijke aandacht noodzakelijkerwijs steeds meer in minuten uitgerekend. Ook al levert dit niet alleen veel stress op voor de patient of bewoner maar zeker ook voor het personeel. Want de elite gaat voor.

Enkele maanden na prinsjesdag blijkt uit berekeningen van het CPB dat de achteruitgang niet rond de 1% zal zijn, zoals door premier Balkenende

[schriftelijk] is toegezegd, maar voor sommigen wel tot 8% kan oplopen. Met name voor zieken, ouderen en gehandicapten die veel meer uit eigen zak moeten betalen. Premier Balkenende ontkent een dergelijke toezegging te hebben gedaan. Het Sociaal Cultureel Planbureau maakt op 16-12-03 cijfers bekend waaruit naar voren komt dat er sinds 2002 een stijging is van mensen die onder de armoedegrens leven. Hiervan is 11% autochtoon en 33% allochtoon. Volgens het SCP zit Nederland in vergelijking met andere Europese landen nog laag. Premier Balkenende concludeerde dat het daarom wel meeviel. Hij wou over een jaar eens kijken of er iets aan de plannen moest worden gewijzigd.

Dat de overheid mensen niet alleen figuurlijk maar ook letterlijk in de kou zet wordt duidelijk door de toenemende groep die afgesloten wordt van gas, water en licht omdat ze de rekening niet meer kunnen betalen. Ook de groep mensen die door woningcorporaties uit huis worden gezet vanwege achterstallige huur wordt steeds groter. Deze woningcorporaties krijgen vrij spel van de overheid om een selectief beleid te voeren en hun beleid om te buigen in kansrijke en kansarme wijken met dito woonwijken. Juist datgene wat de overheid met de mond zegt te willen voorkomen. In Rotterdam wil de gemeente alleen nog mensen met een minimum inkomen van 120% toelaten omdat ze al zoveel [met name allochtone] mensen met een minimum inkomen in verpauperde wijken heeft. Zij wil dat de overheid de wet hiervoor aanpast. Ach ja, kwam Pim Fortuyn niet uit Rotterdam?

De overheid vraagt zich niet af wie al die allochtonen in verpauperde wijken heeft gezet, nee, ze reageert positief op de plannen van de gemeente Rotterdam. Alleen de wet past ze niet aan, want dat kan wel zonder. Inderdaad, daarom zijn er immers ook zoveel allochtonen kansarm.

Een toenemende groep daklozen is aangewezen op de straat. Tot hele gezinnen toe. Mensen die soms dakloos zijn geworden omdat ze geen voorschot krijgen op een uitkering, zoals Stella Braam schrijft in de daklozenkrant Impuls, oktober 2003. Want de aanvraag om een uitkering kan maanden tot een half jaar duren, ondanks alle mooie praatjes over de eenloket-systeem. En ook het aanvragen wordt steeds moeilijker. Den Haag geeft niet eens aanvraagformulieren meer mee. En in Haarlem moest er zelfs een

advocaat aan te pas moest komen. Ook het aantal uitkeringslozen, [mensen die recht hebben op een uitkering maar niet krijgen] neemt toe omdat de overheid altijd wel weer bewijsstukken weet te vinden die ontbreken. Vooral bij allochtonen en ex-gedetineerden. Of mensen zonder postadres.

Om ziek van te worden. Maar als het aan de overheid ligt kunnen ze straks alleen nog op de gezondheidszorg rekenen als ze een pas kunnen laten zien. En van de hiërarchisch denkende en functionerende, overbelaste geestelijke gezondheidszorg hoeven ze ook niets te verwachten. En wat te denken van Nijmegen die de mensen wil verbieden op straat te leven maar nog geen goede opvang heeft? Op Rotterdam hoeven ze in ieder geval niet te rekenen. Met andere woorden, de overheid laat mensen zonder enige gewetensnood kreperen. Maar ik herhaal maar weer, was dat niet de bedoeling van de vrije markt?

Daklozen moeten het in de Nederlandse samenleving hebben van persoonlijke initiatieven van mensen die nog wel een hart hebben voor de medemens. Want van de overheid hebben ze niets te verwachten. Die heeft zijn beleid gewoon gebaseerd op andere landen waar het nog erger is. Want er is maar een ding waar de elitaire overheid zich mee bezig houdt: bij de elite horen. Net als papa en mama.

Het kabinet blijkt ook vergaande plannen te hebben voor het wetenschappelijk onderwijs, hoor ik op 18-12-03. Zo wil zij de toelatingseisen verscherpen, de studiekosten verlagen en die voor specialistische en topstudies verhogen. Minder aantrekkelijke studies zoals technische studies worden in de uitverkoop gedaan. Oftewel, eliteonderwijs dus, aldus ook de studentenvakbond. De rest wordt op de Vmbo gedumpt, waar ze meteen voor de rest van hun leven worden geclassificeerd want de basisvorming is niet meer nodig volgens de minister [30-10-03-NOS]. En gezien het feit dat het nu al de praktijk is dat het zeer moeilijk is om over te stappen naar een hoger niveau, kun je doorgroei wel vergeten. Want gedifferentieerd onderwijs, afgestemd op de individuele leerling, alla het Monterssorionderwijs past niet in het elite-denken. Stel je voor dat de niet kansrijk geselecteerden zich alsnog verder zouden ontwikkelen als hun bedoeling is..

Ik hoor al geluiden dat de Vmbo moet worden omgevormd tot een tot LTS achtige Vmbo, waar kinderen al op de middelbare school een vak leren. En daar zeker de rest van hun leven in moeten blijven hangen met het etiketje dat zij meer praktijkmensen zijn. Een Vmbo waar ze al ingestroomd zijn omdat ze daar via onbetrouwbare metingen als de Citotoets en beoordelingen van de school terecht zijn gekomen. Metingen en beoordelingen waar stevig aan wordt vastgehouden omdat er immers op hiërarchische basis moet worden geselecteerd.

Je moet de verschillen juist accepteren, zegt de minister. Ja, ja, welke verschillen bedoelt u? Geclassificeerde verschillen zeker, in kansrijke hiërarchisch denkenden en gelijkwaardig kansarme doeners. Verder opgeplitst in autochtoon en allochtoon en man of vrouw. Want daar gaat het werkelijk om: de strijd tussen hiërarchie en humane gelijkwaardigheid, tussen A of B, oftewel, tussen de dictatuur van de elite en de rechtvaardigheid van de humanist. Daarom is een hiërarchische denkende allochtoon veel hoger dan een gelijkwaardige handelende autochtoon. En omdat je volgens dit kabinet met selectie niet vroeg genoeg kunt beginnen wil de minister van onderwijs ook kleutertesten gaan invoeren. En natuurlijk heeft dat niets met discriminatie te maken, natuurlijk is er een alibi voor selectie aan de poort.

Het kabinet heeft nog meer in petto, want ook het openbaar vervoer wordt niet ontzien. De overheid wil de spoorwegen namelijk ook belasting laten betalen. Dat betekent nog meer extra kosten voor de toch al aanzienlijk uitgedunde spoorwegen, want dankzij de privatisering is het openbaar vervoer de laatste jaren al aanzienlijk aangetast. En door een slecht managementbeleid zijn de vertragingen van de spoorwegen nog eens dusdanig vergroot dat de NS zich zelf in de vingers heeft gesneden en er nu steeds meer mensen weer met eigen auto zijn gaan rijden. Ook al doordat de laatste jaren de treinkaartjes steeds duurder zijn geworden en er steeds minder treinen rijden, waardoor de treinen overvol zijn. En dan moet je het ook nog eens zonder een bakkie troost doen want koffie is niet meer te krijgen. Minder service voor meer geld dus.

Op 16-12-03 kwam in het nieuws dat de NS speciale luxe treinen, inclusief

koffieservice wilde laten rijden die extra voorrang zouden krijgen. Andere treinen zouden dan moeten wachten. Met dit soort plannen zullen er steeds minder reizigers met de trein reizen, waardoor de kosten alleen maar hoger worden en de service nog minder. Hierdoor zullen er nog minder treinen gaan rijden en dus nog meer overvolle treinen. Door allerhande protesten heeft de NS besloten maar van het luxe treinenplan af te zien. Het voorbeeld van de overheid om de rijken te paaien, in dit geval met extra voordeeltjes in de trein, is dus van de baan. Maar die elitegroep krijgt toch wel een leaseauto van de zaak met extra belastingvoordeel van de overheid, die hoeft dus niet met de trein. Ten koste van de rest natuurlijk want de kilometervergoeding voor de eigen auto wordt verlaagd. Die moeten dus maar die overvolle trein in. Voor de plattelandsbevolking is dat niet mogelijk, want doordat er door de privatisering overal minder bussen rijden, raken steeds meer mensen op eigen vervoer aangewezen omdat er helemaal geen openbaar vervoer meer is. Of ze moeten een belbus inschakelen in de hoop dat het 'busje zo komt'. Onlangs [ik weet niet meer wanneer] hoorde ik op TV het verhaal dat ouderen soms alleen nog op de fiets kunnen naar het dichtstbijzijnde dorp om boodschappen te doen. Omdat de plaatselijke middenstand én de bus verdwenen is. Je zal maar slecht ter been zijn. En dan hebben we het nog niet over het wegennet dat zo extra belast wordt en het milieu extra vervuult. Ook daar heeft de VVD [hoe kan het ook anders] weer een antwoord op. Dubbele snelwegen. Wel erg duur maar het was de moeite waard. Ach ja, het geld pluk je gewoon weg bij de kansarmen in de samenleving. Net als de UWV-top die de bovenverdieping van een net nieuw opgeleverd pand liet verbouwen met alle mogelijke luxe. Op kosten van de overheid. Het kabinet stelde pas na allerhande commentaar met duidelijke tegenzin een onderzoek in.

De gevolgen laten zich raden. Door dit openbaar vervoerbeleid zullen steeds meer mensen geïsoleerd raken. Werk en onderwijs zijn immers steeds moeilijker te verenigen met wonen. Ook de financiële krapte zal ervoor zorgen dat in toenemende mate alleen een beperkte groep kansrijken met cultuur en anderszins in aanraking komt. Door de drukte als gevolg van steeds grotere afstand naar het werk en de toenemende files, zullen minder

mensen op familiebezoek gaan, waardoor de vereenzaming nog zal toenemen. En als gevolg daarvan het sterftcijfer. Was dat niet precies conform de wensen van de vrije markt? Het gevolg zal zijn dat steeds meer mensen gedwongen worden om te verhuizen naar de steden. Hierdoor zal niet alleen het platteland verder verschrallen maar zullen ook steeds meer bedrijven verhuizen naar de toch al overvolle randstad of failliet gaan. De werkloosheid buiten de randstad zal daardoor nog meer toenemen waardoor weer nieuwe verhuizingen noodzakelijk worden. Ook zullen er massaal nieuwe woningen in de toch al overvolle randstad nodig zijn. Een kolfje naar de hand van de vrije markt, die graag geld verdient en dit plannetje ongetwijfeld al had voorzien.

Maar net als met de betuwelijn zal ongetwijfeld vroeg of laat het beleid worden herzien omdat het leefgenot in de randstad te wensen overlaat. Daardoor zal het platteland weer leefbaar moeten worden gemaakt, het openbaar vervoer herstelt enzovoort. Daar spint de vrije markt dus weer goed garen bij met nieuwe bouwopdrachten en afbreken van woningbouw in overvolle steden. Maar misschien heb ik het wel helemaal verkeerd en is de trek naar de stad juist de bedoeling, zodat de elite ruimte te over heeft op het platteland voor een luxe vrije en oude dag. Net als vroeger toen een regentenmentaliteit met een regenteninkomen volgens een regenteneconomie nog heel gewoon was. Mag er daarom op het platteland niets worden gewijzigd?

Is het beperkte woon- en leefgenot in de randstad nu al een probleem, met nog meer mensen zal het geweld en de criminaliteit alleen nog maar meer toenemen. Zeker naarmate het verschil in kansrijken en kansarmen toeneemt, want grote verschillen tussen rijk en arm zullen zetten kwaad bloed. Ook allerhande subsidies worden rücksichtlos afgeschaft waardoor diverse groeperingen, waaronder subsidies voor jeugd- en jongerenwerk in de problemen komen. Juist organisaties die goed werk leveren voor die jongeren en ze niet alleen van de straat houden en dus van gewelddadigheid afhouden, maar ook allerhande dingen leren. De succesvol gebleken proef met verstrekking van harddrugs onder toezicht voor langdurig verslaafden krijgt

eveneens met de bezuinigingskraan te maken. Dat niet alleen de persoon zelf beter af is maar ook hier de criminaliteit erdoor omlaag is gegaan maakt het kabinet kennelijk niets uit want zij reageert stoicijns op alle protesten uit de samenleving.

Door dit alles zal meer schade ontstaan wat weer inkomsten voor de vrije marktelite betekent. Is dat misschien de reden waarom nu, nadat een jaar geleden nog gewaarschuwd werd om bij geweld niet in te grijpen maar meteen 112 te bellen, ineens alles omgeslagen is en we nu worden geactiveerd door Minister Remkes [19-12-03] om juist wel in te grijpen. Door boe te roepen en hard weg te lopen zoals minister Donner onlangs zei. Of misschien de neiging van minister Remkes te volgen die zin had om een rotschop uit te delen? Of is het elitaire krachtenveld de oorzaak en volgen de ministers het voorbeeld van Prins Bernard, die AH medewerkers financieel bijstond toen deze met geweld een dief in de kraag pakten en er hardhandig op gingen, een voorbeeld dat later door andere supermarktmedewerkers gevolgd werd, met als gevolg een dode vrouw.

Datzelfde kabinet wil vervolgens gewelddadige jongeren aanpakken. Op 27-11-03 ging minister Donner al zover dat hij jonge allochtonen harder wil straffen dan autochtonen, 'omdat autochtonen beter zouden luisteren'. Zijn opmerking is typerend voor de manier waarop vluchtelingen en allochtonen in het algemeen, nu al jarenlang worden beoordeeld, weggewerkt en letterlijk de straat op worden gezet. Want de behandeling van allochtonen door de overheid is ten hemel schreiend. Door de onmenselijk lange wachttijden, het feit dat deze mensen jarenlang niets mogen doen, de manier waarop geprobeerd wordt mensen terug te sturen naar het land van herkomst zonder goed te controleren of dit wel verantwoord is, het zonder meer op straat zetten van uitgeprocedeerde asielzoekers en de gevoelloze behandeling van allochtonen, heeft de overheid een hard en gevoelloos voorbeeld gecreëerd. En slecht voorbeeld doet slecht volgen: de conformistische bevolking doet massaal na.

Op 13-2-03 wordt letterlijk gezegd dat documenten binnen 28 dagen van land van herkomst te krijgen zijn. Ieder land werkt mee, aldus de IND. Je moet maar zien te bewijzen dat je geen papieren kan krijgen, doe je dat niet

dan wordt je uit de opvang gezet omdat je niet meewerkt. De bewijslast ligt bij de asielzoeker. Oftewel, dat hebben we toch maar mooi gedaan, ieder jaar heel wat minder asielzoekers want ze kunnen toch niet aan die documenten komen, kunnen toch niet tegen ons op en de rechters stellen ons toch altijd in het gelijk. Het is hun woord tegenover de onze, wij hebben de macht en dus gelijk'. Er gaan dan ook inmiddels meer allochtonen weg dan dat er bijkomen; 20.000 opvangplaatsen worden geschrapt.

Zelfs de politie krijgt met prestatiecontracten te maken en wordt door minister Remkes gedwongen om hard op te treden, viel onlangs [ik weet niet meer wanneer] te horen. Daarentegen wordt corruptie bij bedrijfsleven en overheid nauwelijks aangepakt. En dan zegt de overheid ook nog dat gezinnen van criminele jongeren vier jaar in therapie moeten. Wie moet er in therapie? Wie probeert de bevolking aan te zetten tot massahysterie en agressie?

Hoogleraar pedagogiek M. de Winter zegt op 17-12-03 in Goedenmorgen Nederland dat de effecten van therapie bij criminele jongeren opgeblazen worden omdat een dag per week absoluut onvoldoende is. Volgens hem is er een multimodale therapie nodig. Dat wil zeggen, dat ook de school en anderen erbij betrokken moet worden. Hij kaart aan dat dit kabinet aan de ene kant afpakt wat zij aan de andere kant stimuleert, zoals de consultatiebureau's die steeds minder geld en dus aandacht aan kinderen [en ouders] kan besteden. Een gespleten kabinetsbeleid dus.

Minister De Geus vertelt op 30-11-03 in Buitenhof dat kinderopvang niet meer nodig is. Werknemers moeten dit maar met de werkgever oplossen. Volgens hem is de emancipatie voltooid. Ook wil hij de vaste pauzes aflassen en overuren niet meer meetellen. En minister Remkes wil dat mensen meer uren gaan werken voor hetzelfde loon lees ik op 16-12-03 op teletekst. Hij is van mening dat er tekort wordt gewerkt. Met andere woorden, als hij zijn zin krijgt zal er nog meer werk voor minder mensen ontstaan. En de werkloosheid is al hoger dan vorig jaar las ik 17-12-03 op teletekst. Het Centraal Bureau voor de Statistiek heeft berekend dat er 109.000 werklozen meer zijn dan vorig jaar. De laatste maand zijn er 18.000 bijgekomen. Er zijn

nu in totaal 424.000 werklozen. Ook het werkaanbod is teruggelopen. Dit is op jaarbasis 20.000 banen. De groei van de bevolking tussen 5-64 jaar ligt echter veel hoger. Ook is er een recordaantal faïssementen lees ik op 19-12-03 op teletekst, te weten 8870 in 2003. Dit is 30% meer dan vorig jaar. Het oude record stamt uit 1983 [7810].

Het CWI meldt op 22-12-03 dat ten opzichte van januari de werkloosheid onder 57,5 plussers 26% is toegenomen [nu 73.842]. Volgens haar is de totale werkloosheid dit jaar met 15,4% toegenomen tot 664.000 werklozen, 240.000 meer dan het CBS berekende. Zij denkt dat de ouderen volgend jaar wel gauw een baan zullen krijgen omdat ze dan verplicht zijn te solliciteren. Het CWI kan kennelijk in de toekomst kijken en zien dat de arbeidsmarkt ineens weer aantrekt zodat ouderen voor een baan in aanmerking kunnen komen. Ik jaag als 54 jarige al twee jaar fanatiek achter werk aan, én achter de overheid, het CWI en de overheid om te helpen. En ik heb goede papieren. Desondanks word ik steeds weer geconfronteerd met allerhande vertragingstactieken. En daar zou nu ineens verandering in komen, terwijl de werkloosheid schrikbarend oploopt? Of zijn mijn veronderstellingen misschien toch niet zo gek en 'weet' het CWI iets wat wij niet weten? Zou het kunnen dat werkgevers in 2004 ineens weer massaal capabele mensen tegen lage inkomens in dienst nemen misschien? Want dat is natuurlijk ook een manier om extra geld voor leuke snoepreïjes, bonussen en salarisverhogingen voor de top te creëren. En het kabinet heeft mooi even allerhande veranderingen doorgedrukt en komt straks zeker vol trots vertellen dat 'haar beleid succes heeft en de economie dankzij haar beleid weer aantrekt'.

In Buitenhof [14-12-03] kwam naar voren dat de UWV op de kop kreeg dat zij de Sociaal Economische Raad de recente cijfers voor de WAO heeft gegeven. Er zijn er nu 13.000 terwijl het streven 25.000 was. Van de 160.000 worden er 100.000 afgewezen. Het antwoord van Linschoten [SER] was dat, als dat waar is, dat Russische toestanden zijn. Waarop de presentator zei dat dit toch echt waar is.

Het kabinet lijkt gebaat bij werkloosheid. Langer werken voor hetzelfde loon, geen vaste pauzes, overuren onbetaald, minder kilometervergoeding, slechte reisverbindingen, geen salarisverhogingen, minder huursubsidie,

geen vergoeding kinderopvang, is het misschien toch de bedoeling dat de vrouwen weer thuis komen te zitten? Wilde de overheid daarom die WAO cijfers niet bekend maken? Veel WAOers zijn immers vrouwen. Waarom? Misschien omdat ze zich laten overhalen om in de WAO te gaan in plaats van in de bijstand zoals de Gemeente bij mij probeerde? [Zonder succes overigens want ik ben kerngezond, laat me geen ziekte aanpraten en ben fulltime beschikbaar].

Het kabinet maakte op prinsjesdag openlijk duidelijk dat zij het roer van de verzorgingsstaat om wil gooien en dat de financiële noodzaak voor haar een goed alibi is. Niemand vroeg door wat het kabinet daarmee bedoelde. Wat zij nu werkelijk van plan was. Wel werd geconstateerd dat het leek of het kabinet de verzorgingsstaat wou afbreken. Dat kun je toch ook gewoon vragen, zou ik zeggen. En dan bedoel ik doorvragen, niet je met een kluitje in het riet laten sturen. Want Tweede Kamerleden laten zich [bang voor hun partij-politieke en maatschappelijke hachie] massaal opzij schuiven met de mededeling van de minister: 'dat doe ik niet'. Zoals de minister van Volkshuisvesting die tegen de wil van de kamer in de huursubsidieplannen niet terugdraait. En minister Verdonk die tegen de meerderheid van de Kamer ingaat en het, met uitzondering van VVD en LPF, breed gesteunde voorstel van de Kamer, dat gemeenten uitgeprocedeerde asielzoekers niet uit de woning of opvang hoeft te zetten, opzij zet met de mededeling dat zij geen tijdelijke regeling wil treffen totdat het terugkeerbeleid geregeld is.

Door al die plotselinge nieuwelingen in de Tweede Kamer blijkt de oppositie zwak tegengas te geven. Misschien een handige manier van partijleiders om partijleden goed te indoctrineren? Want wee je gebeente als je kritiek hebt op de leider. Daarom spreken de regeringspartijen net als het kabinet ook als één mens. In de VVD krijgen ze hiervoor zelfs een mediatraining. Klinken er daarom misschien binnen de VVD geluiden om het ledental in de tweede kamer van 150 naar 100 leden terug te brengen? Later is ze daar kennelijk van teruggekomen want in het kader van de D'66 voorstellen voor een gekozen burgemeester en herziening van het kiesstelsel, stelt een andere VVDer op 17-12-03 voor om een districtenstelsel van 150 districten te maken in

plaats de 20 die door het kabinet zijn voorgesteld. En dan de tweede keer uit twee personen kiezen. Ja, ja, kunnen we zeker kiezen uit twee goed gesponsorde personen uit CDA of VVD huize. Met andere woorden: de dictatuur regeert. Net als een gekozen burgemeester. U mag kiezen uit rechts of rechts. Dank u wel, leven we hier in de VS en gaan we terug naar het 19e eeuwse Nederland of wonen we in Nederland anno nu, de 21e eeuw?

Op 18-12-03 komen in het programma reporter de resultaten van een enquête van de 25 belangrijkste personen in Nederland aan de orde. Met op de eerste plaats premier Balkenende, op de tweede plaats minister Zalm en de derde plaats de koningin. Er blijken opvallend weinig eerste en tweede kamerleden bij te zitten en veel mensen uit het bedrijfsleven, is het commentaar van diverse geïnterviewde personen. 'Thorbecke zou zich omdraaien in zijn graf als hij zou horen dat de Koningin zo'n belangrijke positie heeft'. Ook de vraag of beide Kamers nou werkelijk de macht hebben wagen de meesten te betwijfelen. Op een enkeling na vinden de meesten dit een zorgwekkende ontwikkeling.

Naar de letter van de wet hebben we sinds 1848 een parlementaire democratie. De praktijk blijft echter hardleers in het Nederland van voor 1848 hangen. De invloed van een corrupt en misdadig bedrijfsleven en de plaats en ondoorzichtige rol van Koningshuis en AIVD, de opstelling van het kabinet en de conformerende rol van beide Kamers en de samenleving als zodanig geven reden tot zorg. Grote zorg. Vooral als je ziet hoe het kabinet [in de lijn van voorgaande kabinetten] als één man redelijke argumenten en kritiek ter zijde schuift en besluiten doordrukt en als dingen verkeerd gaan of niet gaat zoals ze wensen ze anderen de schuld in de schoenen schuiven.

Op 18-12-03 komt in TweeVandaag aan de orde dat de overheid meer onderzoek wil doen naar het effect van traumatische ervaringen op de herseinen. Er komen enkele militairen aan het woord die door hun ervaringen in het buitenland zijn getraumatiseerd. Er blijken steeds meer militairen bij te komen. En steeds meer plegen zelfmoord. Een van de militairen vertelt dat je in dienst gedegradeerd wordt tot zwak als je traumatische klachten krijgt. En dus wordt gepest want in het leger moet je hard zijn, een nummer. Niet

een hart hebben. Oftewel als je betrokken bent wordt je uitgekotst door de 19e eeuwse, eh, pardon..., 21e eeuwse overheid. Hoezo vredesmissies? Ik dacht dat je daar juist een hart voor nodig had.

Het heeft jaren geduurd voordat de overheid reageerde want ook uit de Srebrenica periode was al bekend dat steeds meer militairen problemen hadden en zelfmoord pleegden. Toen werd er niets op uitgedaan. Zelfs de ondersteuning was niet zoals hij zou moeten zijn. Maar hersenonderzoek is geen ondersteuning. Net zomin als medicijnen. Om mensen werkelijk te helpen zijn andere middelen nodig.

Gezien de reeks sadistisch pestende maatregelen die de overheid toepast en nog in petto heeft, is het opvallend dat diezelfde overheid ineens zo'n interesse heeft in hersenonderzoek en de beïnvloeding van trauma's via medicijnen. Wil ze misschien de effecten onderzoeken van allerlei traumatische ervaringen als gevolg van haar psychopatisch-misdadige beleid? Bijvoorbeeld door asielzoekers in gevangenisachtige behuizingen te stoppen en dan te kijken hoe ze reageren? En als ze dan concentratieproblemen, geheugenstoornissen, stresssyndromen en erger krijgen, dat als overheid gewoon negeren. Kijken wat het effect is. Het zijn immers maar asielzoekers. Of soldaten. Of burgers. Je kunt mensen natuurlijk ook opjuinen tot agressief gedrag door ze te activeren tot boe roepen of een rotschop geven en daarna streng straffen. Met misschien ook weer hersenonderzoek om te kijken wat het effect is van je misdadige beleid? Of je tiranniseert ze met eindeloze procedures en oeverloze gesprekken, zogenaamd om ze aan werk te helpen, terwijl je ondertussen niets doet en alleen een keuring wil. En als de diagnose een meer dan honderd procent gezonde klokkenluiders-kandidaat oplevert houd je de uitslag voor je en laat je gewoon een ander bureau een nieuwe keuring gelasten. In de hoop zo alsnog frustraties en traumatische reacties te kunnen registreren? En te kijken of en hoe de kandidaat weer aan de bel gaat trekken?

Of is het de 19e en 20e eeuwse manier om allerlei kritische lastposten net zolang te traumatiseren tot ze ook bruikbaar zijn als proefkonijn voor hersenonderzoek? Net als de handlangers van Hitler en de leiders van de

Sovjet Unie deden destijds? En dan daarna 'helpen' met antidepressiva of andere medicijnen, zodat ze te manipuleren zijn tot hersenloze automaten die overal voor inzetbaar zijn zeker. Met medicijnen die 'toevallig' schadelijk zijn zodat 'per ongeluk' onherstelbare schade is opgetreden? Of met de dood tot gevolg?

Zoals een hersenbeschadiging met parkinsonisme. Dan loop je er immers ook als een spastische automaat bij. De Summa zegt hierover: 'Parkinsonisme treedt vaak op als bijwerking van geneesmiddelen, vooral bij die welke in de psychiatrie worden gebruikt. Staakt men het gebruik van deze geneesmiddelen dan verdwijnt het parkinsonisme weer geheel'. Misschien iets voor al te kritische mensen? Oftewel, hoe kom je als elitaire overheid van lastige en overtollige mensen af. Maar misschien hoeft je er helemaal niks voor te doen want het aantal zelfmoorden is 6% hoger dit jaar. En de NOS maar denken dat dit door de economie komt [22-12-03]. Nooit gehoord van ziek worden van een psychopatische overheid met dito kopiërende samenleving? Ík kan me levendig voorstellen dat mensen letterlijk doodziek worden van dit nu al decennia durende vrije marktbeleid. Wie regeert dit land eigenlijk?

De elite gaat door op haar jacht naar geld en macht. Steeds verder. Op zoek naar grotere domeinen. Zij heeft haar klauwen over de wereld uitgestrekt en de wereldeconomie verdeeld in kansrijke en kansarme landen, want zij is rupsje nooitgenoeg. En zolang de mensheid als een conformistje de hiërarchie in stand houdt zullen ze doorgaan. Overal ter wereld. Net zolang tot er moet worden uitgeweken naar nog grotere gebieden. Tot..... Rara, wie heeft de meeste macht in de wereld?

6 De gevolgen

Nederland een rechtstaat? Een democratie? Kom nou. Ortega Y Gasset heeft gelijk. De conformistische massa heeft gewonnen. De massa is elitair geworden en dicteert massaal met nog grotere hersenloze stompzinnigheid dan destijds hoe iedereen zich dient te gedragen. Het fascisme is een feit maar hij was dan ook nooit verdwenen. De dictatuur van de vrije markt is heviger dan ooit, met de elite aan het hoofd. Een wereld waar mensen er niet toe doen. Een wereld van psychopaten. En Nederland hoort daarbij.

Want het Nederlandse volk slaapt. Zij dagdroomt liever over een sprookjesachtige wereld vol goddelijke leiders die kennis, middelen en mogelijkheden op redelijke wijze toepassen, want de werkelijkheid roept angst op. Panische angst voor leiders en volgers die bij het eerste woord van kritiek en verwachtingen veranderen in weerwolven die niets ontziend alles en iedereen kort en klein slaan. Dit kabinet is zo'n weerwolf.

Een goddelijk hiërarchische weerwolf die van mensen harnessen maakt. Die mensen dwingt tot roljasjes en maskers die van mannen en vrouwen egoïstische heersers en zichzelf-wegcijferende poppen maken. Egoïstische poppen die niets onaangenaams meer willen horen, zien en verstaan. Die alleen nog maar kil en onaangedaan door het leven willen gaan. Die mensen dwingen om eigen rechtvaardigheidsgevoel en verstand te onderdrukken ter ere van hiërarchisch hoog geklassificeerde psychopaten aan de top. Egoïstische poppen die denken het alleenrecht op kennis, kunde en kansen te hebben. Die critici en andere ongewensten op een heel geniepige en effectieve manier door middel van boycot, pesterijen, bureaucratisme en buitensluiten het zwijgen opleggen. Want o wee als je kritiek hebt op die popperige egoïstentfamilie van de 21^e eeuw. Ze hebben de klok twee eeuwen terug gezet.

Lijkt aan de oppervlakte iedereen gelijke kansen te hebben, in werkelijkheid hanteert Nederland een schijn democratie waar een groep conformistische elitairen de dienst uitmaakt. Waar honden alleen maar blaffen omdat niemand werkelijk kritisch durft te zijn op een massa hiërarchisten die met alle macht en mogelijkheden mensen dwingt onmenselijk en onderdanig te zijn. Waar een steeds grotere groep mensen niet rechtvaardig en anders durven te zijn omdat ze bang zijn dat hun overkomt wat critici en andere verstotenen overkomt. Waar iedereen bang is dat rechtvaardig en anders zijn, kennis, kunde en contacten onmogelijk maakt. Want in Nederland maakt de conformist-en-elite de dienst uit. We leven in een hiërarchiecultuur, aangestuurd door op een voetstuk gezette, geharnaste mannen en vrouwen met gedecoreerde mensenhaat. Hiërarchisten die onder leiding van de elite van de vrije markt en onder stilzwijgend toezien van de overheid al meer dan vijftientig jaar alles in het werk stellen om deze ziekelijke haat nieuw leven in te blazen en critici en bepaalde groepen kennis, kunde en kansen te ontnemen. De huidige maatschappelijke ontwikkelingen laten zien waar dit toe leidt.

De sneeuwbal rolt steeds harder richting 'vrijwillig' georganiseerde dictatuur. Steeds meer mensen lopen rond in hysterische roljassies, compleet met maskers als egoïstische heerser en zichzelf-wegcijferende pop. Steeds meer mensen doen mee in uniforme kleding, gewoontes en gedrag. In uniforme uitspraken en uniforme gevoelens. Alles ten behoeve van een stelletje psychopaten die mensen dwingt tot een uniform bestaan van popperig egoïstisch heersend zijn. En dan verbaast de wetenschap zich ook nog over het toenemende aantal onbekende ziektes. Het toenemende aantal chronische en psychiatrisch zieken en onverwachte sterfgevallen. Of het toenemende aantal zelfmoorden onder jong en oud. En wat te denken van het gemak waarmee mensen zichzelf de dood in jagen door dienst te nemen in het leger en zelfmoordcommando's? Of de vanzelfsprekendheid waarmee mensen euthanasie willen omdat hun emotionele leven ondragelijk is geworden? Ondragelijk omdat je gedwongen wordt tot een keurslijf van niet jezelf zijn,

niet je gevoelens uiten en géén eigen mening mogen hebben. Ondragelijk omdat je gediscrimineerd wordt als je jezelf bent, jezelf ontwikkelt op de door jouw gekozen manier en daarmee deel wil uitmaken op de arbeidsmarkt. Ondragelijk omdat je meedogenloos door een stelletje zieke geesten wordt buitengesloten als je het waagt hun onrechtvaardigheid of de onrechtvaardigheid van 'hun groep' aan de kaak te stellen. Als je het waagt ziekelijke arrogantie en ziekelijke hiërarchie ter discussie te stellen. Van erbij horen naar fascisme is maar een kleine stap. Kleiner dan je denkt.

Tenzij je ingrijpt. Door nee te zeggen tegen oude en nieuwe hiërarchische partijen, organisaties en individuen. Door ja te zeggen tegen partijen die humane gelijkwaardigheid nastreven, op basis van een B-cultuur waar gelijk zijn op gelijke basis uiterst gedifferentieerd is. Partijen die vreedzame alternatieven hebben voor vrede en veiligheid, mits ze de moed hebben om rechtvaardigheid hoog in het vaandel te blijven houden en de consequenties te aanvaarden als ze daarmee klein worden in getal en/of weinig of geen invloed kunnen uitoefenen. Want een partij kan nog zo groot en invloedrijk zijn, zij stelt niets voor als zij deeltjes sluit ten koste van rechtvaardigheid. Politici worden geacht in staat te zijn rechtvaardigheid voorop te stellen. Kunnen ze dat niet dan zijn ze geen knip voor de neus waard. Dat datzelfde geldt voor ieder individu of groep of dat nu de overheid, de ambtenaren, het bedrijfsleven, het onderwijs, de vriendengroep of de familie is, moge duidelijk zijn.

Maar dan moeten wij wel de moed hebben om sober te willen leven en te delen met de rest van de wereld. Dan moeten wij wel onszelf willen zijn en ons durven distantiëren van gewetenloosheid van onszelf en anderen. Dan moeten wij wel van de boom der kennis van goed en kwaad willen en durven eten. Dan moeten wij wel zelf-kritisch zijn.

Dan moeten wij accepteren dat er geen hoog en laag bestaat, dat iedereen gelijkwaardig is. Dat ouders en kinderen gelijkwaardig zijn. Dat je niet én hiërarchisch én humaan gelijkwaardig kunt zijn. Wat niet wil zeggen dat we – zoals in het kastensysteem van de hiërarchie – allemaal gelijk moeten zijn. Dat we – binnen een kastenonderdeel – allemaal dezelfde gedachten, ge-

voelens, vermogens en verantwoordelijkheden moeten hebben. Dat onze levensloop gelijk moet zijn. Maar wel dat we evenveel waard zijn en evenveel kansen krijgen om rechtvaardig te zijn. Evenveel kansen om te leren omgaan met het basisrecht op humaan respect en betrokkenheid en een rechtvaardige invulling van onze basisbehoeften.

Als wij werkelijk humane gelijkwaardigheid willen dan moeten wij de belastingprincipes van de economie veranderen en een economie creëren op sociale voorwaarden [zie Kamp]. Dan moeten we ons kunnen distantiëren van wat anderen allemaal hebben en ons niet langer gek laten maken door groot, groter, grootst en mooi, mooier mooist. Dan moeten we ons laten leiden door medemenselijkheid. Dan moeten wij niet onder druk laten zetten door vrijgevochten misdadigers die volk en overheden chanteren door te dreigen het land te verlaten als we niet precies doen wat ze zeggen. Dan laten we ze gewoon gaan. Samen met de rest van de conformistisch verslaafde elite die macht, aanzien en geld maar niet kunnen loslaten.

Daar is moed voor nodig. En rechtvaardig onderbouwde geestkracht. Alleen zo kun je op een ethisch verantwoorde manier [samen] werken aan vrede, veiligheid en geborgenheid. Want heden en verleden laten zien dat er zonder rechtvaardigheid geen werkelijke vrijheid is, geen werkelijke samenwerking kan zijn en geen werkelijke democratie zal zijn.

Bronnen

- Bijbel, [1995]. *Bijbel*. Haarlem: Nederlands Bijbel Genootschap. Genesis 1:28. 2:15,18. 3:5-24. 4:6,13,15. 6:9 9:18-29. Exodus 3:14. Deut. 5:7, 9,16. 6:5. Psalmen 103:14. Jesaja 6: 9-13.
- Bovens, M.A.P., e.a. [2001]. *Openbaar bestuur. Beleid, organisatie en politiek*. Arphen aan den Rijn: Kluwer p.166.
- Emmerechts, Sonja, [999]. *Pesten. Wat doen we eraan?* Antwerpen: Icarus.
- Geerligts, C.T., [1991, vijfde druk]. Selecterend Onderwijs in: *Basiscursus sociale wetenschappen*. dl.4 [18]. Heerlen: OU.
- Grave, W.S. de, [1991, vijfde druk]. Interacties tussen leraar en leerling in het licht van de zich zelf bevestigende voorspelling. In: *Basiscursus sociale wetenschappen* dl. 4 [19]. Heerlen: OU.
- Greene, Robert, [1998]. *De 48 wetten van de macht*. Amsterdam: J.M. Meulenhoff.
- Houwaart. Dick, [1990]. *Het geheim van de ambtenaar*. Kampen: J.H. Kok.
- Leeuw, J. de, Kannekens, J. *Bedrijfsethiek voor HBO*. Best:: Damon. p.105 p 106. p 18.
- Ortega Y Gasset, José. [1971, 14e druk]. *De Opstand der horden*. 's-Gravenhage: Leopold p.110, 94-99.
- Senge, Peter, M. [1992]. *De vijfde discipline*. Scriptum Books: Schiedam. p.113. p.70. p.22. p.59.
- Schrijvers, Joep P.M. [2002]. *Hoe word ik een rat?* Schiedam: Scriptum.
- Kamp, Jurriaan, [2000]. *Omdat mensen er toe doen.*: Lemniscaat.
- Orwell, George. [1976]. *Nineteen Eighty-Four*. Bungay: The Chausser Press.
- Riemann, Fritz [1980]. *Psychologie van de angst*. 's-Gravenhage: Vuga

bv, p.74, 166,161,197.

- Somers, F., [1992, tweede druk]. *Algemene Economie voor de Welzijnszorg*. Alphen aan de Rijn: Samsom p.26.
- Summa, [1993]. *Encyclopedie en Woordenboek in kleur*. Utrecht-Wageningen: Kluwer Algemene Boeken bv. dl.6.p.390. dl 15, p. 295.
- Tribune, [2003], jaargang 39, nr.3 + nr.4). *Alarmfase 1 voor zorg, onderwijs en sociale voorzieningen*. In Tribune, Nieuwsblad van de SP.
- Vandereycken, W., e.a.. [1992, eerste druk]. *Handboek psychopathologie deel 1*. Houten: Bohn Stafleu Van Loghum. p.354, 355.
- Wesselingh, A.A., Meijers, F.J.M., Kley, P., van der, [1991, vijfde druk] *Onderwijs en ongelijkheid: een verkenning*. In: *Basiscursus sociale wetenschappen* dl. 3 [13]. Heerlen: OU.